

Universitātes avīze

Pirmdiena, 19.decembris. Nr.8. Maksā 15 santīmus.

**SUNI REJ, BET
CŪKAS PIENĒMAS SVARĀ**

IR IEVĒLĒTA STUDENTU PADOME

Ikdienas steigā drusku neievērotas un nepamanītas, noritēja Studentu Padomes vēlēšanas, kurās piedalīties tika aicināti visi, visi Universitātes studenti. Bet var jau būt, ka vienu otru - kas iepriekš bija nevērigi garām paslojuši savas fakultātes informācijas stendam, tā arī neizlasot krāsainās priekšvēlēšanu sarakstu aģitācijas lapaņas - "Balsojiet par mums" - pārsteidza neparastā rošība itin visās LU fakultāšu mitnēs šī gada 1. decembrī, kad arī bija tā vēlēšanu un izvēlēšanās diena.

Jāsaka gan, ka salīdzinot ar iepriekšējām LU Studentu Padomes vēlēšanām, kas notika šī gada 28. aprīlī, izvēle par ko balsot, ir krietni vien sašaurinājusies - no toreizējiem astoņiem vēlēšanu sarakstiem līdz trim. Un šie trīs ir:

saraksts Nr.1 "Uz jauno krastu",
 saraksts Nr.2 "Alianse"

un jau no iepriekšējām vēlēšanām pazīstamais saraksts Nr. 3 "Studenšu un studentu korporāciju saraksts".

Visu vēlēšanu kandidātu sarakstu programmas arī bija izlasāmas visās LU fakultātēs. Vārdi jau skan skaisti, bet mēdz arī teikt, ka rakstītam vārdam milzīgs spēks. Vēlēšanu kandidātu saraksts "Uz jauno krastu" uzsver, ka gādās, lai studentiem būtu iespējams brīvi izvēlēties mācību priekšmetus un uzskata, ka fakultātēs - nevis Studentu Padomē vai saimniecības daļā - jānotiek stipendiju un transportu pabalstu sadalei. "Uz jauno krastu" kandidāti uzsver, ka jāpaplašina LU studentu sakari ar citām augstskolām kā Latvijā, tā ārzemēs un LU studentiem - kā valsts vadošās augstskolas pārstāvjiem - jānodrošina pienācīga ietekme Latvijas Studentu Apvienībā. "Uz jauno krastu" aicina atcerēties arī to, ka Studentu Padome ir nozīmīgs spēks, kas var ietekmēt LU vadību.

"Alianse", kuras ietvaros ir apvienojusies Studentu asociācija "Gadsimts", 12.marta organizācija un apvienība "Lieliskais septiņnieks", sola meklēt efektīgākus risinājumus tādos būtiskos jautājumos, kā studentu kredīšanas sistēma, veidojot to kā maksimāli izdevīgu tieši studentiem, mācību maksas ieviešana un nodarbinātības sistēmas rašanās spēkā, cenšoties dot studentiem reālu iespēju izvēlēties mācībspēkus un mācību priekšmetus.

"Alianse" uzskata arī, ka jāuzlabo informācijas aprīte par studijām citās Latvijas un ārvalstu augstskolās, kā arī jāpēta darba tirgus, lai studentiem būtu pieejama plašāka informācija par darba piedāvājumiem. "Alianse" ir nolēmusi pievērsties studentu dzīves apstākļu uzlabošanai un dažādu studentisku svētku un pasākumu organizēšanai.

"Alianses" pārstāvji uzskata, ka studentu interešu aizstāvība LU un valsts limenī ir galvenais Studentu Padomes uzdevums, ko arī sola īstenot.

Iepriekšējo Studentu Padomes vēlēšanu uzvarētājs "Studenšu un studentu korporāciju saraksts" sola izveidot studentu atpūtas centru leķšrīgā, pārņemt savā pārziņā Studentu polikliniku, uzlabojot situāciju tajā, un sākt reālu kopmītņu problēmu risināšanu, kā arī, atzīmējot, ka līdzekļi ir jau sarūpēti, izveidot studentu darba biržu.

1. decembra vēlēšanās tika izsniegti 539 vēlēšanu biļeteni, bet par derīgiem atzīti 532.

Par sarakstu "Uz jauno krastu" balsojuši 93 studenti jeb 17,5%, tādējādi visiem četriem šī saraksta kandidātiem būs iespējams sevi apliecināt jaunajā Studentu Padomē.

"Studenšu un studentu korporāciju saraksts" ieguva 187 balsis jeb 35,2% un Studentu Padomē to turpmāk pārstāvēs deviņi studenti.

Bet uzvarētāju godā "Alianse" ar 252 balsīm jeb 47,3% un Studentu Padomē būs divpadsmit šī saraksta kandidātu.

Par visčaklāko balsotāju jeb studentiski visaktīvāko studentu mitni var uzskatīt Vēstures un filozofijas fakultāti. Tieši šajā fakultātē, kas nebūt nav no lielākajām LU balsoja skaitliski visvairāk studentu. Daudz neatpaliek arī ģeogrāfijas fakultāte (izteikšu minējumu, ka īpaši nopelni te varētu būt plaši pazīstamajam Afanasijam). Bet visslinkākie balsotāji jeb studentiski visneaktīvākos bija topošie svešvalodnieki un teologi.

Bet, lai nu kā LU Studentu Padomes vēlēšanas ir pienākušas, notikušas un aizgājušas. Uz beigām iet Vecais gads un līdz tam arī 28. aprīlī ievēlētās Studentu Padomes darbības un pašapliecināšanās laiks. Kā savā priekšvēlēšanu aģitācijā uzsvēra "Studenšu un studentu korporāciju saraksts", Studentu Padomes Satversme ir apstiprināta Senātā un Senātā tiek reāli pārstāvēti studenti. Ir arī nodibināti kontakti ar "Deutsche Studentenwerk", tādējādi ir radusies iespēja saņemt atbalstu, risinot sociālos jautājumus.

Studentu Padomes izstrādātā jaunā stipendiju sadales sistēma pirms neilga laika izraisīja asu polemiku ar Ekonomikas fakultātes Studentu pašpārvaldes iniciatīvas grupu (sk."UA"-7. "Akcija "Dalies stipendijā"").

Jaunievēlētā Studentu Padome savu darbu ir paredzējusi sākt februārī.

Laimīgi visiem jauno darba gadu!

MAGDA RIEKSTIŅA

P.S. Paldies iepriekšējās un jaunievēlētās LU Studentu Padomes pārstāvim Jurim Vaidakovam par informācijas sniegšanu.

IZGLĪTĪBAS DARBINIEKU STREIKĀ PIEDALĪJAS:

6 fakultātes - Svešvalodu fak.(streikoja 3 dienas), Filoloģijas fak.(3 dienas), Fizikas un matemātikas fak.(visu nedēļu), Ekonomikas fak.(visu nedēļu), Teoloģijas fak.(visu nedēļu), Vēstures un filozofijas fak.(1 dienu), kā arī 3 katedras - Izglītības informātikas, Sociālo zinātņu fakultāšu svešvalodu un Pedagoģijas un psiholoģijas katedra.

Tā kā streika laikā speciāla streika komiteja neizveidojās, par koordinācijas centru kļuva Universitātes arodkomiteja. "Mēs nenācām ar aicinājumu streikot, bet izteikt atteiksmi pret valdības izglītības sistēmas politiku. Mūsu uzdevums nebija piespiest kādu streikot, gribējām, lai pasniedzēji izvērtētu un izprastu paša streika būtību

un nepieciešamību," uzsver LU arodkomitejas priekšsēdētāja Solveiga Skoteles kundze.

Visu nedēļu arodkomiteja pieņēma atbalsta vēstules un pieteikumus streikam. Fakultāšu noteiktajās streika dienās plānotās lekcijas auditorijās nenotika, tomēr vajadzības gadījumā pasniedzēji konsultēja studentus. Vienīgi uz Vēstures un filozofijas fakultāte noteiktajā dienā bija slēgta.

No Universitātes pasniedzēju puses pamatā šis bija atbalsta un solidaritātes streiks pārējiem skolotājiem, atbalstot arī streika pieteikuma prasības.

Latvijas izglītības un zinātnes darbinieku arodbiedrības padome ar š.g. 12. decembri

nolēma pieteikt izglītības darbinieku beztermiņa streiku, jo Izglītības un zinātnes ministrs Jānis Vaivads nebija pilnvarots piedāvāt jebkādu konkrētu termiņu streika gaitā panākto kompromisu variantu izpildei. Tā kā no Latvijas augstskolām streikā piedalījās tikai LU un Pedagoģijas universitāte, tad 12.decembrī notika šo augstskolu pārstāvju tikšanās ar Ministru prezidentu Māri Gaili. "Ja arī divas nedēļas pirms streika un arī streika laikā ar Izglītības un zinātnes ministru Jāni Vaivadu un Finansu ministru Andri Piebalgu nekāda vienošanās netika panākta, tad jau šai tikšanās reizē 2 stundu un 40 min...šu laikā panācām zināmu kompromisu," saka S.Skotele.

EIROPA CEL MŪRI

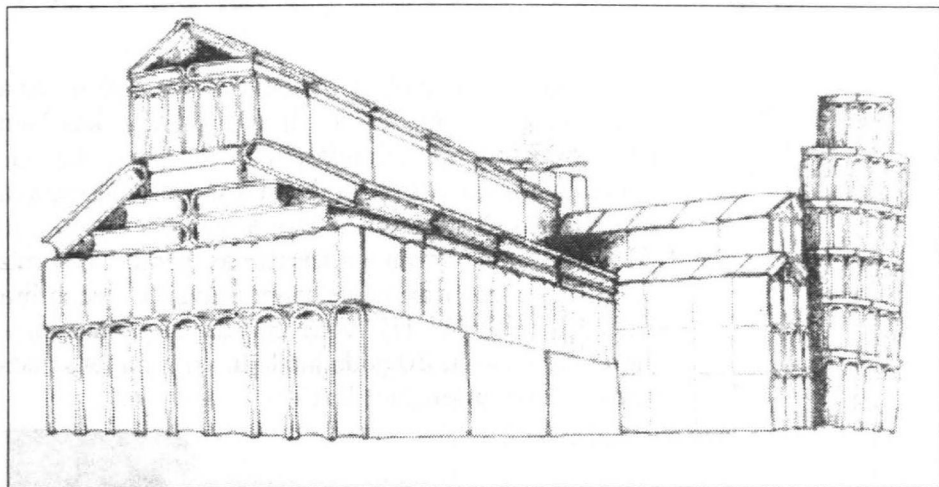
Latvijas Universitātes vadītājs prof. J. Zaķis viesojās Itālijas pilsētā Pizā. Itālijā laikā no 22.-26. novembrim nemaz tik bieži nespīdēja saule, jo Pizu bija pārklājusi migla. Slavenais Pizas tornis vēl nebija nogāzies, bet arī uzkāpt tajā nevarēja, jo to remontēja.

Patīkamais gadījums- Pizas Universitātes 650 gadu jubileja savijās ar nepatīkamo- studentu streiku, kurš bija vērstis pret korumpēto Itālijas valdību un mācību maksas trīskāršošanu.

Viesošanās Pizā bija saistīta ar konferenci "Eiropas universitāšu loma nākotnes Eiropā", kurā tika izteiktas vairākas interesantas domas. Konferencē piedalījās 100 rektori no Eiropas Kopienas valstīm un 100 rektori no valstīm, kas tajā neietilpst, respektīvi, no Centrālās un Austrumeiropas. Baltiju pārstāvēja Latvijas, Viļņas, Tartu un Sankt-Pēterburgas universitātes vadītāji.

Sevišķi plaši tika apspriesta tēma par Eiropu, tās īpašo kultūru un misiju pasaulē. Eiropa ir uztraucies par amerikāniskās uzbāzīgās un kļiedzošās kultūras ieņākšanu. Tika izteikts jauns termins- homo Europeus. Tika mēģināts novilkēt robežu, kurai pāri nevajadzētu laist svešu kultūru, tāpēc bija daudz diskusiju par to, kuras zemes ietilpst un kuras neietilpst Eiropā.

J. Zaķa kungs ar ziņojumu uzstājās darba grupā "Greater Europe" ("Paplašinātā Eiropa"). Viņš pievērsās vēsturei, atgādinot, ka par Baltiju uz zinām jau no Tacita "Germania", kur robeža starp apzināto, civilizēto Eiropu un mūsu apdzīvoto teritoriju ir Vislas upe. Aiz tās uz Austrumiem ir dzīvojuši aisti, par

kuriem eiropieši maz ko zināja. Padomju Savienības laikā šī teritorija bija aiz t.s. "dzelzs priekškara". Tagad Baltijas valstīm radušies kontakti ar Eiropas Savienību. Mēs tiekam aicināti tai pievienoties nākotnē. Par mums interesējas.

Kad tika izvirzīts jautājums par to, vai Krievija ir Eiropas valsts, LU rektors uzsvēra, ka Eiropā pastāv romiešu-ģermāņu kultūras atzars un Bizantijas kultūras atzars. Pēdējo pārstāv Krievija. Tur slēpjas savdabība, kura arī jāstudē. Katra universitāte var pieņemt savu kultūru.

Pašlaik jāmeklē balanss starp dažādām kultūrām. Tajā pašā laikā nav jāaizmet viss nepareizais, jo no kļūdām mācās. Rektora kungs atcerējās kādu aprakstu no žurnāla par kādu provinces koledžu, kuras arhitektūras

studenti staigā pa pilsētas ielām, ieiet ēkās un analizē, kas tajās no arhitektonikas viedokļa pareizs, kas nepareizs.

Visiespaidīgākā bija beļģa, Nobela prēmijas laureāta Iljas Pregožina uzstāšanās par dažādām etniskām kultūrām. Viņš uzskata, ka Āfrikas etniskās kultūras ir pat izteiksmīgākas par seno laiku Eiropas etniskajām kultūrām. Pozitīvi vērtējams, ka konferences programmā vairs kā iepriekš neeksistēja jēdziens "kultūru līmeņi", kas it kā nonicinātu citas, eiropiešiem nesaprotamas kultūras. Pastāv vairākas, savdabīgas kultūras, un ne mums kā dieviem spriest, kura no tām augstākā un labākā, tāpēc sargāsim katrs savu kultūru!

AIVA ŠULTE

SAVA STUDENTU SAVIENĪBA ARĪ TOPOŠĀJIEM LAUKSAIMNIEKIEM

Augstskola un students. Šos jēdzienus nav iespējams iedomāties, nesaistot pirmo ar otru, otru ar pirmo. Un viena no to savstarpējās mijiedarbības izpausmēm pašreizējā laika posmā ir studentu pašpārvalžu dibināšanās. Studentu pašpārvalde ar nosaukumu Studentu Savienība pastāv arī Latvijas Lauksaimniecības universitātē, un, lai gūtu ieskatu LLU Studentu Savienības darbībā, arī notika saruna ar Studentu Savienības Valdes locekli AIVARU LAPĪŅU.

- Kad un kā izveidojās LLU Studentu Savienība?

- Šī gada aprīlī notika Studentu Savienības vēlēšanas, kurās piedalījies varēja ikviens LLU students - Studentu Savienība ir izveidota kā visus LLU studentus pārstāvoša organizācija - un tika ievēlēta Studentu Savienības dome divdesmit piecu cilvēku

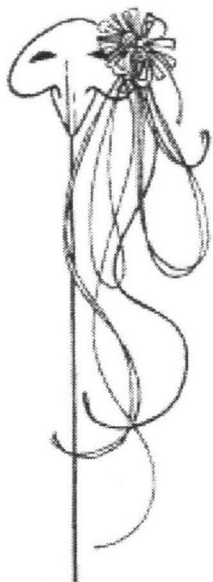
sastāvā. Dome savukārt ievēlēja valdi, kuru veido trīs valdes locekļi. Desmit Studentu Savienības domes vēlēti studenti pārstāv LLU studentu intereses Senātā. Studentu Savienības darbību reglamentē Satversme, kas ir apstiprināta domes sēdē, un LLU Studentu Savienības nodibināšanos ir apstiprinājis Senāts. Jāatzīst gan, ka vēl ir

jāpiestrādā pie Studentu Savienības juridiskā statusa noteikšanas, un ir arī cilvēki, kas tieši patlaban pie šī jautājuma strādā.

- Kāds Studentu Savienībai ir izveidojies kontakts ar savas augstskolas vadību?

- Katrā ziņā varu droši teikt, ka nopietnu konfliktu nav. Domāju, mums ir izveidojusies mierīga līdzaspastāvēšana. Studentu Savienības pārstāvji tiek aicināti arī uz visām mācību padomes sēdēm, kur tiek lemti nopietni ar studiju procesa saturu vai organizēšanu saistīti jautājumi. Nesen notika arī Studentu Savienības pārstāvju tikšanās ar LLU mācību prorektoru Bušmaņa kungu. Runāts tika par studentu kredītošanas iespējām nākotnē, kā arī par
(Turpinājums 5.lpp.)

"MANU DZIMŠANAS DIENU SVIN VISA PASAULE"

To, ka 31. decembris ir svētku diena, liekas, zina visi, un arī to, kādu svētku diena, jo katrs, kas kaut reizi ir ieskatījies kalendārā būs ievērojis, ka 31. decembris ir gada pēdējā diena - Vecā gada vakars. Bet dažiem cilvēkiem šajā dienā ir dubulti svētki, jo 31. decembris var būt arī dzimšanas diena. Un šoreiz "UA" uz sarunu ir aicinājusi vienu šādu 31. decembra gaviļņieci SANTU TRAVICKU, kura šī gada pēdējā dienā svinēs savu 20 gadu jubileju, un ir pagājis gads kopš pirmās intervijas "UA".

- Santa, parunāsim par studijām Universitātē!

- Patlaban studēju Ekonomikas fakultātē 2. kursā. Konkurss, stājoties šajā fakultātē, bija ļoti liels - domāju, ka studēt būs grūtāk. Bet nu jau tuvojas trešā sesija, un varu teikt, ka nemaz tik grūti nav. Protams, pirms sesijas man liekas: "Ārprāts, es nekad visu neiemācīšos!" Bet eksāmena laikā, kad izvelku biļeti un sāku atbildēt, izrādās - ir gan brīnums - visu vai gandrīz visu zinu.

- Vai tu uzskati, ka pašlaik reāli pastāv priekšmetu izvēles sistēma?

- Grūti pateikt, man šai semestri ir jāapgūst četri obligātie eksāmenu priekšmeti. Vēl tiek piedāvāti divi studiju priekšmeti, no kuriem jāizvēlas viens, un trešā mācību priekšmetu grupa - kas nav obligāti apgūstama.

Piemēram, bija paredzēts, ka svešvaloda nav obligātais priekšmets, bet tajā pat laikā bakalaura programmā ir jākārto eksāmens svešvalodā. Es gan domāju, ka svešvalodu tomēr būtu jāapgūst visiem, jo valodas zināšanas nekad nevar būt par daudz, un tā, ko mums māca, nav tikai sarunu valoda, tas ir augstāks līmenis, tīri ekonomista specialitātei atbilstošs.

- Kā tu vērtē gaisotni savā fakultātē - vai notiek kopīgi pasākumi, ir kaut kas studentus vienojošs?

- Nevarētu teikt. Nav nekādu kopīgu pasākumu, ja neskaita fukšu balli.

Aktivāk kā citās fakultātēs darbojas Studentu pašpārvalde, kas kļuvusi slavēna visā LU, asi vērstoties pret Studentu padomes izstrādāto stipendiju sadales sistēmu.

- Un kursa biedri?

- Grupā esam cilvēki divdesmit. Varētu teikt, ka ir izveidojies labs kolektīvs.

- Kā tu vērtē mācībspēkus?

- Ļoti atšķirīgi. Ir tiešām ļoti zinoši

Santa 1993.gadā

kompetenti un atsaucīgi mācībspēki. Bet diemžēl netrūkst arī tādu, kas pret savu darbu izturas, manuprāt, diezgan nevižīgi.

- Šodien daudzi studenti paralēli studijām strādā. Vai tu arī strādā?

- Nē, bet interesējos par iespējām atrast sev piemērotu darbu. Tomēr, manuprāt, ir grūti apvienot nopietnu darbu ar nopietnu studēšanu. Un laikam jau, ja nav iespējams studēt vai strādāt nopietni, tad vispār nav vērts.

- Nākotnes ieceres?

- Godīgi sakot, nākotne ir miglā tita. Ceru, ka saņemšu ekonomikas bakalaura diplomu un vislabprātāk strādātu ar banku sistēmu saistītu darbu.

- Ko tev ir devis 1994. gads?

- Vispār šis gads man ir devis daudz jauna un ir bijis ļoti jauks. Varu teikt, ka man patiek studēt. Esmu arī atradusi jaunus, jaukus draugus.

- Vai tev nekad nav licies bēdīgi, ka

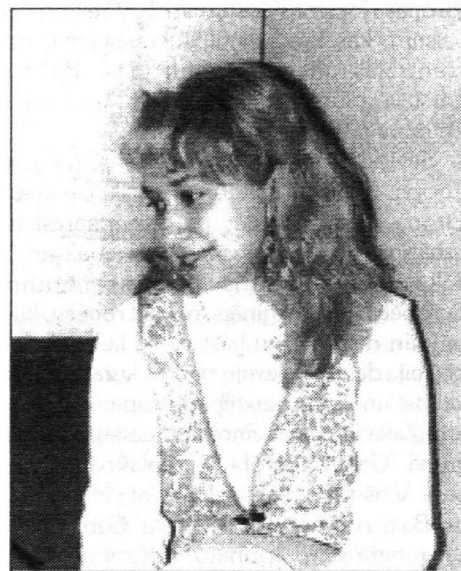
tava dzimšanas diena ir svētki paši par sevi nevis tikai tavi svētki?

- Nē, un parasti šajā dienā tik svinēti mani svētki, svētki man. Drīzāk man patiek, ka 31. decembris ir dubulta svētku diena.

- Kāds ir tavs hobijs?

- Šobrīd man nav daudz brīva laika, bet man patiek lasīt grāmatas, patiek adīt, interesējos arī par kino.

- Provokatorisks jautājums - tavs viedoklis par "Universitātes Avīzi"?

Santa 1994.gadā

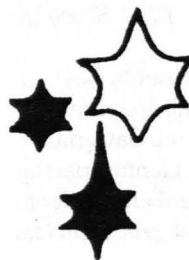
Foto: TENIS NIGULIS

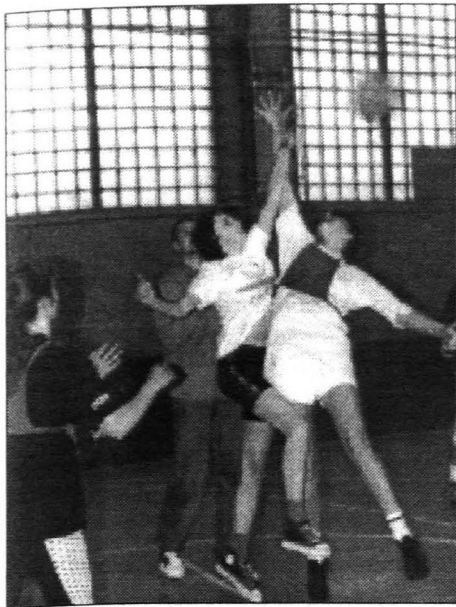
- Manuprāt, "Universitātes avīze" atbilst savam nosaukumam - atspoguļo Universitātē aktuālas problēmas un tēmas.

- Ko tu gribētu novēlēt visiem visiem?

- Cilvēki šobrīd ir ļoti ieģrimuši savās lietās, man itin visiem gribētos novelēt kļūt atsaucīgākiem un sabiedriskākiem. Un, protams, vēlū priecīgus Ziemassvētkus un laimīgu Jauno gadu - arī visiem, visiem.

Ar Vecā gada pēdējās dienas jubiliāri sarunājusies **MAGDA RIEKSTIŅA** kurai jubileja arī 31.datumā, bet citā mēnesī

Vēsturisks moments, ko der sajukt katram: sākas finālspele starp "Gaļinu Blanku" un "Kipi"
Foto: TENIS NIGULIS

2. decembra pēcpusdienā pa dubļainiem ceļiem garām diezgan atbaidošā izskata "svalkām" uz Sporta ielas Sporta namu plūda desmitiem LU studentu. Jādodomā, kas gan lika viņiem traukties uz šo, varētu domāt, Dieva pamesto nostūrī. Izrādās, tur nenotika ne plaša mēroga diskotēka ar "100. debijas" piedalīšanos, ne arī protesta mitiņš pret Studentu Padomes stipendiju sadali, bet LU Lielās balvas izcīņa basketbolā. Te nu var priecāties sporta draugi, jo šoreiz "Universitātes Avīzē" ir arī kaut kas, kā saka, priekš muskuļiem.

Basketbols, neapšaubāmi ir viens no populārākajiem sporta veidiem Universitātē līdzās vieglatlētikai, futbolam u.c. Par to arī liecināja diezgan lielais dalībnieku skaits - piedalījās ap 40 meiteņu un 80 puīšu. Sieviešu konkurencē par oranžo bumbu ciniņās septiņas komandas - Vēstures un filozofijas fakultāte, Pedagoģijas fakultāte, Ģeogrāfijas fakultāte, "Gaļina Blanka" (Pedagoģijas fak.), Bioloģijas fakul-

LU BASKETBOLA "BLICES" - "GAĻINA BLANKA" UN VĒSTURES UN FILOZOFIJAS FAKULTĀTE

tāte, Ekonomikas fak. un "KĪPE" (apvienotā pedagoģu un ķīmiķu komanda). Grūti pateikt, vai "Jambo Jambo" ritmi un "Always" liriskās skaņas vai arī emocionālā sacensību komentētāja pie sekretariāta galda galda kalnāja tieši "Gaļinas Blankas" uzvaru. Šī komanda labi tika galā ar savām sāncensēm un, tikusi līdz finālam, sakāva arī "KĪPI".

Rezultāti sieviešu konkurencē: 1. vietā - "Gaļina Blanka", 2. vietā - "Kīpe", 3. vietā - Vēstures un filozofijas fakultātes komanda.

Taču daudz lielāka cīņa bija jāiztur vīriešiem, jo pieteikušās bija 15 komandas: no Ekonomikas fak., Pedagoģijas, Ķīmijas, Vēstures un filozofijas, Ģeogrāfijas fakultātes, fizmatiem un BAM.

piemēram, "Sensācija", "Āksti", "Varenie lāciņi", "Stacenko" u.c.

Rezultāti vīriešu konkurencē: 1. vietā - Vēstures un filozofijas fak., 2. vietā - Ekonomikas fak. 1. kom., 3. vietu dalīja Ekonomikas fak. 2. kom. "Jānis & Co" un "Kome" (Ekonomikas fak.).

Sacensību organizētāji - treneri Inta Pāne un Aivars Ansons. Pašā cīņas karstumā (jo organizatoriem vajadzēja gan uzņemties atbildību par sacensību norisi, gan arī vienkārši just līdz studentiem), "UA" izdevās notvert Intu Pāni uz pavisam nelielu interviju.

- *Kā jums šķiet, cik populārs ir basketbols LU?*

- Es domāju, ka pietiekoši. Puīšu vidū tas ir ļoti populārs, to var spriest arī pēc komandu pieteikuma šodien. Varētu vēlēties, lai tas kļūtu populārāks arī meiteņu vidū.

- *Kā jūs vērtējat šīs dienas atsaucību?*

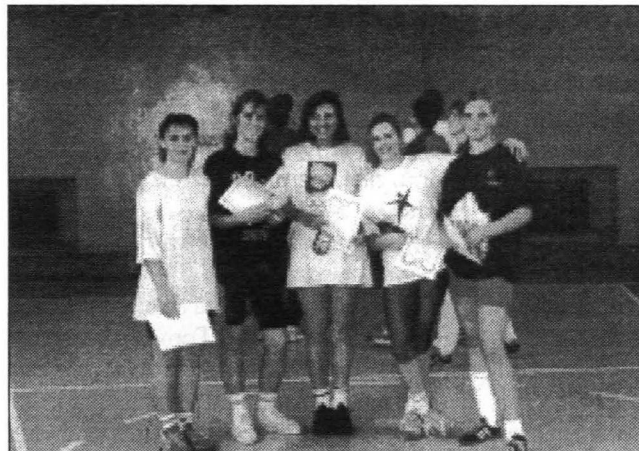
- Salīdzinot ar pagājušo gadu, studentu atsaucība nav mainījusies, un man par to ir prieks.

- *Vai jūs apmierina sacensību norise?*

- Jā. Visumā jā. Tomēr gribētos, lai būtu vairāk līdzjutēju un komandas justu, ka viņus atbalsta. Tāpat arī gribētos, lai tie, kas jau beiguši spēlēt, neaizietu prom, bet paliktu uz vietas un vērotu sacensību norisi. Vēl būtu labi,

ja pie mums starplaiķos laiku kavētu karšmeitenes, tāpat kā Amerikā.

INESE SIKSNA

"Gaļina Blanka" - uzvarētājas sieviešu komandām pēc apbalvošanas
Foto: TENIS NIGULIS

Puīši parādīja ne tikai labu māku driblēt un mest bumbu grozā, bet arī labu izdomu komandu nosaukumu gudrošanā. Bija dzirdami tādi daiļskanīgi nosaukumi kā,

SAVA STUDENTU SAVIENĪBA...

(Turpinājums no 3.lpp.)

10 ballu vērtēšanas sistēmas ieviešanu. Protams, arī LLU iespējamības līmeni ir spriests par studiju maksas ieviešanu, minot gluži vai nereālu studiju maksas summu - 600 Ls par akadēmisko studiju gadu pilna laika studentiem. LLU jau labu laiku spēkā ir lēmums par apmaksātām praktisko nodarbību atstrādēm. Jāpiebilst gan, ka lēmums nav palicis savā sākotnējā veidā, tas ir ticis pārveidots un papildināts atbilstoši studentu prasībām, bet tomēr tas pastāv un esam pie šāda noteikuma, ja tā var teikt, pieraduši.

- *Un kā ar citām studentu pārstāvības organizācijām LLU? Vai tādās šobrīd pastāv?*

- Jā, pastāv, pie kam vēl vairākas. Un

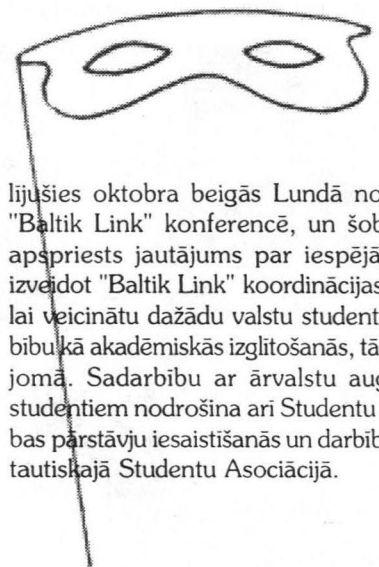
varu uzsvērt, ka tieši pēc Studentu Savienības nodibināšanās šīs studentu organizācijas - kā LLU Studentu klubs, tā veterinārmedicīnas fakultātes studentu klubs "Kentaurs" - sāka daudz aktīvāk un intensīvāk darboties.

- *Kā šobrīd veidojas LLU studentu sadarbība ar dažādu ārvalstu augstskolu studentiem?*

- Starptautiskie kontakti ir izveidojušies visnotaļ plaši - it īpaši ar Vāciju, Holandi, Zviedriju, kā arī ar tuvākajiem Baltijas kaimiņiem - Igauniju un Lietuvu. Plašāka Lietuvas studentu viesošanās mūsu augstskolā ir paredzēta 17. novembrī - Studentu dienā. LLU studentu pārstāvji ir arī pieda-

lījušies oktobra beigās Lundā notikušajā "Baltik Link" konferencē, un šobrīd tiek apspriests jautājums par iespējām LLU izveidot "Baltik Link" koordinācijas centru, lai veicinātu dažādu valstu studentu sadarbību kā akadēmiskās izglītības jomā. Sadarbību ar ārvalstu augstskolu studentiem nodrošina arī Studentu Savienības pārstāvju iesaistīšanās un darbība Starptautiskajā Studentu Asociācijā.

Ar Aivaru Lapiņu sarunājusies
MAGDA RIEKSTIŅA

JAPĀNI IR VORKOHOLIKI

Foto: TENIS-NIGULIS

Vai jūs zināt, ka japāņu valodā "sieva" nozīmē "dziļi iekšā mājā" un, ka Japānā ir atšķirības vīriešu un sieviešu valodā? No Latvijas Japāna atrodas ļoti tālu. Tomēr jau divus gadus maza daļiņa no Japānas ir atrodama arī Rīgā, LU Svešvalodu fakultātē - Japāņu koledžā.

Par Japāņu koledžu, valodu, tradīcijām un sevi "UA" uzaicināja pastāstīt DACI LAPĪNU, kas japāņu valodu mācās otro gadu un nu jau ir arī žurnālistikas pirmā kursa studente.

"UA": "Iesākumā, lūdzu, pastāsti lasītājiem kaut ko par sevi.

D.: Esmu dzimusi un augusi Rīgā. Vecāki jau no bērnības virzīja tam, ka man ir jāiegūst augstākā izglītība. Pabeidzu vidusskolu un iestājos LU Svešvalodu fakultātē, bet ļoti ātri, jau pēc divām dienām, sapratu, ka tas tomēr nav tas, ko es biju cerējusi, jo Svešvalodu fakultātē māca par skolotājiem.

- Kāpēc tu tajā brīdī izvēlējies tieši Japāņu koledžu? Eksotika? Interese?

- Izvēle notika spontāni. Es biju sestdienas vakarā atnākusi no pirts, televīzijā rādīja "Panorāmu", kur Viktors Ivbulis, katedras vadītājs, reklamēja Japāņu koledžu. Tā kā tajā brīdī isti nezināju, ko darīt, pārgāju uz koledžu. No šī mācību gada es gan tur vairs neskaitos kā oficiāla audzēkne.

- Kas tiek mācīts Japāņu koledžā?

- Pirmdienās mums ir japāņu kultūra, trešdienās sarunvaloda, ceturtdienās angļu valoda un piektdienās tulkošana. Iesākumā mēs mācījāmies japāņu burtus - 2 kanas - katakana un hiragana. Hiraganu

izmanto to vārdu rakstībai, ko nevar uzrakstīt ar hieroglifiem vai, ja pēkšņi tos aizmirst. Katakānu izmanto pārsvarā svešvārdiem. Mūsdienās arī japāņu valodā lieto angļu valodas vārdus, piemēram *čidzu* (siers), *biru* (alus). Vēlāk sākām mācīties hieroglifus (*kanji*), kas japāņu valodā nākuši no Ķīnas. Japāņu valoda ir zilbju valoda. Viens hieroglifs var apzīmēt skaņu, zilbi, vienu un dažreiz pat vairākus vārdus.

- Pastāsti vēl kaut ko vairāk par pašu Japāņu koledžu!

- Svešvalodu fakultātē Japāņu koledža pastāv jau divus gadus. Tomēr jaunas grupas laikam vairs nebūs, jo cilvēku interese ir ļoti maza. Koledžas vadība vēlas, lai grupa turpinātu mācīties pēc bakalaura programmas, citādi valoda ātri aizmirstos.

- Pastāsti mums - ēdelīgajiem latviešiem - ko ēd japāņi?

- Tiesa, japāņiem ir ļoti īpatnēja virtuve, tikai latviešiem ir priekšstats, ka japāņu ēdieni ir jēli, tā tas gluži nav. Bet, ja godīgi, tad tie ēdieni, kurus es esmu nogaršojusi, man nav sagādājuši baudu. Es tādus ēdienus nevaru ieēst. Tā ka mani iespaidi par japāņu virtuvi ir nedaudz sagrauti. Bet vispār japāņi līdz pat pagājušajam gadam neēda gaļu. Tagad ļoti daudzās ēdienu receptēs tiek izmantota vērša, cāļa gaļa vai šķiņķis. Svaigos produktus japāņi sagatavo ārkārtīgi rūpīgi. Tipiska japāņu maltīte sastāv no risiem, dārzeņiem, sojas pupiņu zupas (*miso*), marinētiem dārzeņiem, zivīm vai gaļas. Jūras zāles (*nori*) tiek ēstas ar

risiem. Iecienīts ēdiens ir jēlas zivs gabaliņi ar mārrotkiem (*sashimi*). Dažreiz ar "*sashimi*" gabaliņiem tiek dekorēti risi. Zivis viņi cep ļoti dažādi. Kopš 16. gadsimta, kad portugāļu tirgotāji atveda sev līdz saceptus dārzeņus un jūras zāles, tas ir kļuvis par japāņu tradicionālo ēdienu. Ļoti populārs ēdiens Japānā ir nūdeles, dažreiz tās ēd risu vietā. Tās pasniedz dziļā bļodā ar dārzeņu, gaļas vai zivju zupu. Visiecinītākais dzēriens ir zaļā tēja (*o-cha*). Mūsdienās Japānā ir visdažādākie ēdieni: populārākie ķīniešu ēdieni, korejiešu ceptā vēršgaļa, "*kari*" - gaļa ar garšvielām, spageti un arī hamburgeri, ko iecienījuši jaunieši.

No tā laika, kad sāku mācīties japāņu valodu, es baudu tēju. Agrāk es to dzēru, lai remdētu slāpes. Tagad es izjūtu tās smaržu un garšu.

- Iemācījies vai tas nāca pats no sevis?

- Ar laiku. Cilvēki visapkārt runāja: "Jā, kad dzerot tēju..." Man gan visas tējas likās vienādas, es neredzēju nekādu atšķirību starp labajām un sliktajām tējām. Tad es vienā brīdī apsēdos, tēju pagaršoju ar pavisam citu pieeju, izbaudīju smaržu.

- Kādas ir japāņu tējas dzeršanas tradīcijas?

- Jau kopš 15. gadsimta japāņi ievēro speciālu tējas dzeršanas tradīciju. Pamatideja ir, ka katra kopāšanās ir īpaša un neatkārtojama. Mūsdienās šī tradīcija ir modernizēta un dažkārt kļūst pat ekscentriskā, lai gan pamatdoma paliek nemainīga. Daļa japāņu uzskata, ka tējas ceremonija ir lieliska iespēja pārveidot savu dzīves ritmu un, ka nepastāv lieliskākas nodarbes kā tējas piederumu sagatavošana ceremonijai. Namatēvs vai nama-māte izvēlas traukus un citus piederumus, un pagatavo vienkāršas uzkodas. Ceremonijā izmanto dažāda lieluma, krāsas un

Foto: no žurnāla "JAPAN TODAY"

nozīmes tējas un ūdens trauciņus (visbiežāk no māla, bambusa vai metāla).

Pastāv īpašas tradīcijas, kā tējas dzeršanu padarīt vienkāršu un tai pat laikā neatkārtojamu. Kad ceremonijā ir iesaistījušies viesi, tiek radīta ideālas pasaules mikrovide - dvēseļu saskarsme. Māksliniekiem šī ceremonija ir lieliska iespēja pilnveidot savu māksliniecisko fantāziju un atklāt dotības.

- *Kas ir mainījies tavā dzīvē kopš tā brīža, kad tu sāki apgūt japāņu valodu?*

- Es iepazīnu cilvēkus, kas zina japāņu valodu, un no pārējiem atšķiras ar savu pasaules izpratni - tā ir nedaudz austrumnieciska.

Tagad man ir jāatsakās no brīviem vakariem, jo mācības koledžā sākas plkst. 18.00.

Lai mācītos japāņu valodu, ir jābūt centīgam, nedrīkst padoties, ja kaut kas sākumā neizdodas, ja nevar atcerēties vai atšķirt hieroglifus. Pirmajā brīdī, kad ieraugi pilnu lapiņu ar hieroglifiem, uzreiz domā - te nekas nav, visi tie izskatās pilnīgi vienādi, un tad ir patīkami, ja vari tos atšifrēt, ja tev ir tā vērtīgā atslēga - zināšanas. Uzrakstīt japāņu hieroglifus nemaz nav tik grūti, tikai vispirms jāapgūst 214 pamathieroglifi, tad tos attiecīgi kombinējot, iegūst hieroglifus ar attiecīgo nozīmi. Neuzmanības dēļ var uzzīmēt pavisam citu hieroglifu.

- *Ko eiropieši varētu mācīties no japāņiem?*

- Varbūt smaidu, jo japāņi tiešām ļoti daudz smaida, bet viņu smaids ir ļoti viltīgs. Viņi smaida tik daudz, ka nevar zināt, cik tas ir patiess un cik liekulīgs. Japāņi ir arī ļoti strādīgi. Strādā viņi ar milzīgu fanātismu un precizitāti, tādēļ tiek saukti par vorkoholiķiem.

- *Vai ir kaut kas, kas japāņiem ir kopējs ar latviešiem?*

- Varbūt vienīgi intonācija, jo, piemēram, mācoties angļu valodu, man vārdus bija daudz grūtāk izrunāt, iemācīties to skaņas. Japāņu valodā man šādu problēmu nebija. Tomēr mēs esam ļoti atšķirīgi.

- *Vai tev būs nākotnē iespējas pielietot savas japāņu valodas zināšanas?*

- Vēl pērn es redzēju tam perspektīvu. Šogad jau vairs nē. Ēnbrid japāņu valoda man vairāk ir kā vaļasprieks, labs veids kā pavadīt vakarus. Domāju, ka savas zināšanas varēšu izmantot vienīgi apceļojot Japānu vai lasot kādu grāmatu, žurnālu. Man nav tādas pacietības, lai varētu tulkot grāmatas, kļūt par tulku.

- *Kāda ir cilvēku reakcija uzzinot, ka tu mācies japāņu valodu?*

- Daži brīnās, citi domā, ka esmu jocīga, bet lielākā daļa cilvēku sāk cienīt. Tomēr domāju, ka manas japāņu valodas zināšanas nav tik labas, lai tādēļ mani cienītu.

- *Es tomēr domāju, ka par tādu apņēmību tu esi pelnījusi cieņu.*

- Vairāk ir vajadzīga pacietība un nedaudz uzņēmības, intereses. Ir, protams, tādi brīži, kad gribas atnest ar roku - priekš kam man tas ir vajadzīgs - piņķerēt kaut kādus ķeburus un mācīties ļoti daudz, sarežģītu gramatikas formu. Domāju, mācīties japāņu valodu ir vērts, lai cienītu sevi par to, ka tomēr spēj kaut ko izdarīt.

- *Kā japāņi sagaida Jauno gadu?*

- Tas ir laiks, kad radnieki viesojas viens pie otra, ģimenes brauc pie vecvecākiem. Iestādes ir slēgtas no pirmā līdz trešajam janvārim. Svinības sākas Vecgada vakarā, kad ģimene ēd nūdeles, kas

liesmiņā, apstāties mirkli no ikdienas steigas un padomāt. Tie noteikti ir klusi ģimenes svētki, toties Jaunais gads ir skaļš jampadracis.

Gaidot Ziemassvētkus decembra sākumā es izgreznoju māju ar egļu zariem, sausiem ziediem un zeķēm, un katru vakaru aizdedzu svecītes. Pašu lielāko prieku man sagādā dāvināšana. Es vēlētos, lai šogad katram cilvēkam būtu kāda miļa dāvaniņa no tuva cilvēka.

Foto: no žurnāla "LOOK JAPAN"

simbolizē garu mūžu, un dodas uz tuvāko templi, lai lūgtu veiksmi nākamajam gadam. Pirmajā janvārī pasniedz speciālas brokastis, bērni saņem naudiņu, dāvanas un gaida Jaungada pārsteigumus, ko Japānā saņem visus uzreiz.

- *Ko tev nozīmē Ziemassvētki?*

- Man Ziemassvētki ir miļķie svētki, un tos sāku gaidīt no iepriekšējā Jaunā gada. Man patīk, ka cilvēki šajā laikā kļūst nosvērtāki, izpalīdzīgāki un labsirdīgāki. Man tie ir Ziemas Saulgriežu svētki. Tuvojoties svētkiem es ceru, ka tie būs balti, sveču gaismas papildīti un silti, lai katrs cilvēks varētu paskatīties sveču

Numurā izmantoti SABINES BĒRZIŅAS zīmējumi

Cik gan daudz nav dzirdēts par cilvēkiem, kas apmetuši kažokau uz otru pusi, runā un dara pretējo agrāk teiktajam. Tas ļoti bieži tiek attiecināts arī uz jebkura vecuma jaunkristiešiem. Tai pat laikā Ziemassvētkus svin tur pat vai ikviens, aizbildinoties ar to īpašo senumu un to svinēšanas tradīcijām gan latviešu, gan citās pagāniskajās kultūrās.

Šiem svētkiem ir tikai divas patiesas nozīmes, kuras nav vecākas par 1994 gadiem - Dieva Dēla Jēzus Kristus dzimšana un otra - personīgi, dziļi iekšēji pieminami Kristus ienākšanas jeb dzimšanas svētki cilvēka dvēselē. Taču nav iespējams nepieminēt Kristus ienākšanu sevi reizē ar Viņa nākšanu pie ikkatra no mums, kaut tas ir pilnīgi personisks notikums un visbiežāk nenotiek tieši Ziemassvētkos.

Šoreiz gan stāsts būs tieši par tādu brīnumu.

CERĪBA

Gadu gaitā mainījās varas, zuda cilvēku dzīvības, apdraudētie plūda baznīcu atvērtajās durvis un zem velvēm lūdza Dievu...

"Cik muļķīgi!", es sauca brīdī, kad līdzās sātānam izveidojās šaubu plaisiņa - plaisa ticībā cilvēka prātam un spēkam visu spēt paveikt pašam. Tā bija plaisa būtībā visnepatiesākajam, kas meloja, jau liecinot pats par sevi. Plaisa kā atbilde uz simtkārt atkārtoto apgalvojumu par cilvēka visvarenību uz pasaules un pēc tās laikā, kad cilvēks bija sātana mīts, olis uz viņa celtā ceļa, kas ved nebūtībā - cilvēka patiesajā nāvē.

Plaisa vērās jo lielāka. To piebāzt vēlējos ar grāmatu kalniem. Nē, starp tām nebija Bībeles, bet gan darbi par to - liecības, pētījumi, patiesības atspulgs. Dvēseles viengabalainība bija daudz vieglāka, jaunās šaubas un vēlēšanās tās kļūdēt bija patiesas

dvēseles mokas - sajūta, atrodoties tikai mēness gaismas apspīdētā meža biežokni tikai ar cerību atrast ceļu mājup. Šaubas par melnā baltumu bija tas, ko šobrīd varu nosaukt par cerību. Tobrīd to vēl nezināju - mans ceļš mājup vēl bija jāmeklē.

Tagad varu teikt, ka biju lielākais muļķis, apsēstais, kas nepadodas aicinājumam. Tā zaudēju vairākus mūža gadus, jo nezināju, ka zināšanas nav ceļš pie Dieva.

TICĪBA

Jēzus saka: "Es esmu ceļš, patiesība un dzīvība; neviens netiek pie Tēva, kā vien caur mani."

Jāņa 14,6

Tie ir patiesības vārdi no Bībeles, kurus es aplicinu, jo piedzīvoju. Mans meklējumu laiks beidzās pavisam nesen - tieši pirms gada - Adventes pirmajā svētdienā. Latvijas televīzijas

raidījumā "Panorāma" tika aizdegta pirmā svecīte Adventes vainagā.

Kāds teica un es gāju... Aizdedzu arī savu svecīti, nokritu ceļos. Vislepnākais un pašpārliecinātākais cilvēks, kurš nekad nebija pratis lūgt, pirmo reizi mūžā lūdza Dievu! Tā bija vienpusēja saruna - bez atbildes. Cerības zuda, taču tiku spiests lūgt un lūgt. Katru vakaru ar asarām acis es lūdzu tikai vienu - ticību.

Pagāja mana mūža skaistākā Advente, pienāca Ziemassvētki. Mana cerība bija zudusi, jo lūgšanas netika atbildētas, tomēr arī svētvakarā lūdzu Kungu. Likās, ka tas ir pēdējais vakars, kad to daru, taču tieši šis vakars kļuva par lūgšanu piepildījumu vakaru. Ceļā mājup notika brīnums, un Dievs mani uzrunāja. Nav latviešu valodā vārda, kas izteiktu sajūtu, kad sirdi caur Svēto Garu ienāk ticība. Liesmiņas aizdegšanās? Siltums? Fiziski sajūtam satraukums? Nē, apziņa, ka esmu pieņemts.

Aptverot savu pagānisko un kristīgo pieredzi, varu apliecināt, ka tas ir augstākais, ko cilvēks pasaulē var gūt.

MĪLESTĪBA

Es guvu ticību un saņēmu mīlestību - Dieva atzinību un gādību.

Ja arī agrāk es biju viens no tiem, kas apgalvoja, ka bauslība ir cilvēku ierobežojoši groži, tad tagad apzinos šī apgalvojuma kļūdainību. Bauslība daļēji jau ir ikvienā arī bez Kunga pieņemšanas. Pieņemot Svēto Trīsvienību kļāt nāk trīs pirmie - visu ietverošie augstākie - baušļi. Tie rada izvēli, tie rada brīvību iet pa diviem kardināli atšķirīgiem ceļiem. Šādas izvēles, varas brīvības pār savu dzīvi nav nevienam, kurš nav atzinis Dievu. Viņam ir savas bailes, savas šaubas un nepatīkšanas - tikai viens no iespējamajiem ceļiem.

Tāpēc Jēzus Kristus ir ticība, cerība un mīlestība, kas dzimst cilvēcei 1995. reizi, bet ikkatru dienu - miljards cilvēku dvēselēs.

N.N.

MŪSU DZĪVĪBAS KĀ BALTI NAKTSTAURENI

Šajā gadā bija daudz traģisku notikumu. Vienā no lielākajām kuģa katastrofām bojā gāja vairāk nekā 1000 cilvēku. Uz prāmja "Estonia" brauca un neatgriezās arī kādreizējā LU laikraksta redaktore INGA HELMANE. Bet neviens jau neaiziet pavisam, kamēr dzīvo atmiņas...

Foto: AIVARS LIEPIŅŠ "LABRĪT"

Mūsu dzīvības
Kā balti naktstaureņi,
Vārigas un trauslas,
Traucas cauri biežai miglāsnaktij.

Ikdiennā tā biežā miglāsnakts,
Kur esam iegrīmuši sikumainos kaškos,
Un katru ritu paejam viens otram garām
Bez gaiša, saprotoša acu skata.

ILZE BRINKMANE

Bet mūsu dzīvības
Tik ievainojamas kā naktstaureņu spārni.
Te maigi plūstoši tās lido savu gaitu,
Te stiklos ietriecas, un pārtrūkst lidojums.

Bij' blakus miļums, dzīva silta roka,
Kas pāri stāv pār nesaskaņām sikām.
Nu paliek rūgtums, sāļa asara uz vaiga,
Ka steigā piemirsti bij' dzīves trauslie spārni.

LINDA VAITS

JAUNAJAM STUDENTAM

Tu, pilsētas pašpārlicinātais jauniets un pagaidām biklais lauku skolas absolvent! Kāpēc Tu esi ieradies augstskolā? Vai tāpēc, lai biezāks kļūtu naudas maks un varētu pēc tam dzīvot aplamu, bet bezrūpīgu dzīvi? Varbūt Tu gribi sakrāt zināšanas, lai Tev kļūtu platāki garīgie pleci un zinātnē varētu veikt to, ko citi nespēj? Varbūt Tu studēšanu saisti ar gudrības iegūšanu? Tādi jautājumi man radās, redzot priecīgo jauno cilvēku straumi, kas pilda Universitātes mācību telpas šajās septembra dienās. Tā tas septembrī bija arī pirms 46 gadiem, kad tāda paša vecuma, priecīgi, bet daudzi badaini un nosaluši bija turpat miļājās vecajās telpās. Kaut kas neizprotams, tāli mērķi un alkas zināt, aptvert, saprast dzina izvēlēties grūto, skaisto studenta laiku. Tas viss bija tikai sākums nebeidzamai jautājumu virknei, kas turpina rasties arī vēl tagad. Uz vienu, kuru retais sev uzdod, gribu atbildēt. Mēs ikdienā kā gatavus no citiem pieņemam daudz jēdzienu un priekšstatu, neiedziļinoties to būtībā. Ir tādi jēdzieni, kurus līdz pamatam neiepazīstot mūs var vadīt kā rāmu teļu citu gribas (labas vai ļaunas) virzienā. Svarīga vieta cilvēka dzīvē kā svētumam ir vārdam - gudrība. Kas

isti ir šī brīnumatslēga, kas spēj atvērt visus vārtus un salauž jebkuru šķērslī? Ikdienā izrādās, par gudrību vienprātības nav. No tā arī jūkas un nebeidzamas nelaimes visiem. Cik daudzi iepriekšējo paaudžu studenti tagad stāv pie savas dzīves ideālu drupām vai arī tur rokās kādreiz par zeltu pērkamus papirus, kas istenībā ir morāli smirdoši pišļi, no kuriem jākaunas. Tev vispirms jāzina, kas Tu gribi būt un kur Tu redzi savu vietu.

Tālāko risināsim izejot no istenības, ka dzīvē viens pats bez tuviniekiem, darba, studiju biedriem Tu neesi nekas. Jā, individualitāte Tu esi, bet ne par matu labāks par citiem. Tātad ar vienādām tiesībām, bet ne iespējām. Kas tad isti ir gudrība? Vai tās ir plašas un dziļas zināšanas? Vai gudrība ir apdāvinātība vai spējas? Vai popularitāte vai augsts amats? Taču, kura no šīm lietām pasargā no kļūmēm, paša sagādātas nelaimes un no nozieguma?

Nē! Gudrība ir prasme rūpēties par sevi, savu labklājību, veselību. Taču tas nav iespējams bez citiem cilvēkiem, vai uz citu rēķina, savas tautas rēķina. Parasti cilvēki egoistiski sevi māna, ka neko sliktu citiem nedara. Beidzot viņi saviem meliem sāk ticēt un pieņem par patiesību, ko

uzspiež arī citiem. Kas dzīvē regulē manas un mūsu līdzcilvēku attiecības? Tā ir morāle. Tie ir mūsu morāles likumi. Ievēro, ka mūsu, ne svešu, ne bandītu morāles likumi. Ja es kādam darišu pāri, viņš man var smagāk atmaksāt nekā es viņam. Viņš man vairs neuzticēsies un pastāstīs visu sliktu par mani citiem. Tātad gudrība ir visaugstākais, ko mums var sniegt morāle. Apdāvinātība, zināšanas, augsts amats un popularitāte ir tikai ieroči un tie var būt labās un ļaunās rokās. Laimīga ir tauta, kuras valdnieki ir apveltīti ar gudrību un šīm īpašībām. Tas ir retums. Manis sacīto pirms vairāk kā 2000 gadiem izprātojis kāds sens gudrinieks. Kurš? To uzzini savās studenta gaitās. Esi gudrs! Tu nedrīksti sacīt, "latvietis latvietim salda is ēdiens". Dari, lai tā nebūtu!

*ĒVALDS APINIS,
1948.gada students, kurš pēckara
situācijas dēļ mainīja augstskolu*

SPĒLE AR IDEJĀM

Tuvojas Jaunais gads. Atkal pāršķirsim jaunu lapu savā dzīves kalendārā, cerot, ka izlasīsim kaut ko labāku, jaukāku, nozīmīgāku... Mūs saista nezināmais un zināmā noslēpumainība kā karnevālā, kad gaidām kritam maskas. Arī te var sagaidīt priecīgs pārsteigums vai vilšanās.

Bet visa dzīve ir spēle. Godīga un negodīga. Uz dzīvību un nāvi. Uz naudu. Uz sērkokoniem. Priekš kaķiem. Uz nerviem. Ar vārdiem. Ar cilvēkiem.

Spēles jāspēlē radoši. Jādomā. Ir vajadzīgas idejas. Jo trakākas jo labākas,

jo tikai tā iespējams virzīties uz priekšu. Kāda ideja var būt tik interesanta, ka rodas vēlēšanās, lai tā būtu mana, tad idejas zog. Vai par to soda? Šķiet, nav tāda likuma.

Dzīve mēdz jokoties, un ir viens paradokss - bieži uzvar tas, kam ir nauda un vara. Jociģi, vai ne?

Kāds vīrietis laikrakstā "Diena" raksta (2.12.94.): "Lai iegūtu gudro brāļu gudrību, daudz nevajag, tik tāds sikums jāizdara - sirds vietā krūtīs akmens jāieliek un jādomā, kā gūt labumu sev un tūlīt. Bet akmens velk lejup.

Bez visiem šiem inteliģentiem, strādniekiem, pensionāriem un tamlīdzīgiem gudrie varētu tiri labi iztikt. Taču bez viņiem gudrie nevar spēlēt tirgus spēlīti, nevar veidot pasauli, kurā izdzīvo stiprākais. Cīņa par izdzīvošanu pašu gudro starpā tikai vēl sākas, līdz šim viņi ņēma no tautas un valsts visu, ko varēja. Viss, ko viņi ar savu gudrību var izdarīt, ir - taisīt naudu. Bet,

ja neviens nerada patiesas vērtības, arī nauda zaudē vērtību. Bez mūsu darba visa viņu rosišanās tāda čika kalšana vien ir (...)" Izlasiet paši. Tās ir lielās spēles, kurās varam nolūkoties, bet ja nu ne tikai...

Bet agrāk vai vēlāk ikviens saņem samaksu gan par labiem gan sliktiem darbiem. Tā savukārt spēlējas dzīve.

Arī laikraksta "Universitātes Avīze" redakcijai bija un ir ideja, kuru nosauca pat par projektu. "Izdevniecība" jeb kā mums labāk patika - "Apgāds". Mums pašiem patika, liekas, ka citiem arī. "Projektus iedzīvināt ir ļauns pirmkārt to ideju autoriem" - kādā no apspriedēm teica akadēmiķis prof. Juris Zaķis.

Nāk Jaunais gads. Jau trešais, kuru gaidām ar cerībām, ka mūsu ideja ir godīgas spēles vērtā.

Redaktore ILZE BRINKMANE

MĒS NOSMELAM PAŠU KRĒJUMU

Kādu laiku Dienvidkalifornijas studenti nedzirdēs profesora Arņa Rihtera lekcijas, jo viņš šobrīd dzīvo un strādā Latvijā. Profesors kā personība ieinteresēja, dzirdot viņa referātu LU 75. gadadienai veltītajā zinātniskajā konferencē.

D. K. Vispirms, lūdzu, pastāstiet par sevi!

Arnis Rihters: Esmu dzimis skaistā Dienvidlatvijas daļā Saukā. Šeit es pabeidzu vidusskolas pirmo klasi, taču tālāk mācības izdevās turpināt tikai Vācijā, jo bija sācies karš. Vācijā pabeidzu ģimnāziju. Dažus gadus vēlāk - Arizonas universitāti, kur ieguva bakalaura grādu bioloģijā un maģistra grādu bioķīmijā. Pēc tam Dienvidkalifornijas universitātē - doktora grādu. No 1967. gada turpat strādāju ar medicīnas studentiem un ar tiem, kas gatavojas iegūt doktora grādu. Mūsu katedrā esmu atbildīgs par programmu, kas piešķir doktora grādus, eksperimentālajā padomē. Lai varētu uzņemt studentus šajā programmā, ir vairāki priekšnosacījumi - studentam jābeidz universitāte, atzīmes nedrīkst būt zemākas par A un ļoti labu B (ASV pastāv ABC atzīmju sistēma), nepieciešamas atsauksmes no universitātes profesoriem. Vispirms pretendentiem jāiztur "inteliģences" eksāmens, kas ilgst apmēram 4 - 5 stundas, un pēc tam vēl notiek intervija. Bieži vien tieši šīs intervijas ir iegāzušas studentus, kuru atzīmes ir spidošas, bet sarunā students ir bijis neinteresants, bez personiskiem spriedumiem par apkārtni, tiekošo. Mūsu katedrā uzņem ļoti maz studentu - apmēram 6 gadā. Pašlaik studē 39 cilvēki. Katru gadu uz šīm 6 vietām piesakās 50 - 80 pretendenti. Tā ka mēs nosmelam pašu krējumu, lai gan ir bijuši gadījumi, kad krējums nav vēl bijis isti saskābis.

Lai sekmīgi virzītos pa zinātnes kāpnītēm uz augšu, ir jāveic mācību un pētniecības darbi, tāpat arī jābūt publikācijām. Tie ir galvenie kritēriji, lai noteiktu, cik tu esi vērts.

- Kā jūs sākat strādāt LU un kādi ir jūsu pirmie iespaidi?

- Uzzināju par prof. Baloža darbiem, kas Latvijā strādā Bioloģijas fakultātē, Botānikas un Ekoloģijas katedrā. Mani ieinteresēja viņa publicētie darbi par gaisa piesārņojumu Latvijā, sazinājos šeit ar dažiem cilvēkiem un pēc tam pieprasīju speciālu programmu. ASV Fubraita programmu, kura rīko mācību spēku un studentu apmaiņu starp dažādām valstīm. Tā no septembra strādāju LU Bioloģijas fakultātē, un lasu lekcijas par gaisa piesārņojumu un kā tas var ietekmēt cilvēka veselību.

Iespaidu vēl pagaidām nav daudz, jo viens mēnesis tomēr ir iss laika posms, bet visi kolēģi, ar kuriem man nācies iepazīties, ir ļoti laipni un izpalīdzīgi. Studenti pagaidām ļoti uzmanīgi klausās un man vēl nav bijusi izdevība ar viņiem pārrunāt mācību vielu, un arī ar jautājumiem Latvijas studenti ir paskopi. Laika gaitā es vēlētos viņiem pietuvoties, lai mēs varētu daudz brīvāk diskutēt par aktuālajām problēmām bez jēlkādām barjerām.

- Vai ASV vērojama tāda pati situācija kā Latvijā, ka lielu atsaucību ir ieguvusi Juridiskā, Ekonomikas un Svešvalodu fakultāte, bet Ķīmijas, Fizikas un Matemātikas fakultāte nav populāra studentu vidū?

- Tā ir internacionāla problēma, bet liela nozīme ir, protams, arī laikmetam, kā arī tam, kā valsts attīsta savu izglītības sistēmu. Taču, vai visas fakultātes simtprocentīgi būs vienmēr populāras, šaubos.

- Vai jūs pie šīm fakultātēm pieskaitāt arī Bioloģijas fakultāti?

Foto: TENIS NIGULIS

- Manuprāt, Bioloģijas fakultātei vajadzētu attīstīties ļoti ātri, it sevišķi modernajai bioloģijai - molekulārajai. Jo tai vēl ir milzīgs, neapgūts darba lauks medicīnā, farmācijā. Pašlaik Amerikā bioloģijai ir zelta laiks. Molekulārā bioloģija pavērusi daudz vairāk iespēju ģenētikā, lauksaimniecībā, medicīnā.

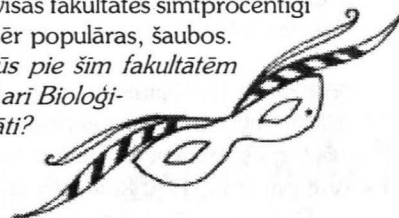
- LU tēls ārzemēs dzīvojošo latviešu vidū? Ko latvieši domā par LU?

- Tie, kas ir studējuši LU, vienmēr ir svinējuši LU dibināšanas svētkus - 28. septembri. Jaunā paaudze ļoti maz zina, kā šeit norisinās mācību process, jo ir pārāk maz informācijas.

- Kādu redzat LU nākotni?

- Šķiet, tas jau izskanēja jubilejas runās, ka LU vairs nedrīkst palikt izolēta no pasaules. Zināšanu kvalitāte šeit vēl nav tik augstā līmenī kā citās universitātēs, bet iemesls noteikti nav gudru galvu trūkums, bet gan dažādu iespēju trūkums. Ja tās radīsies, un ja LU iekļūs vispasaules zināšanu tīklā, tad tā var izvirzīties pat par vadošo universitāti Eiropā. Tas viss ir atkarīgs no tā, kādā mērā Universitāti atbalstīs valsts un bagāti cilvēki.

DACE KREJERE

BŪT - PRETSTATS STĀVOKLIM - PIEDERĒT

LU Psiholoģijas Studentu Asociācija (LUPSA) radās 1992. gadā. Jau no dibināšanas tai organizācijai raksturīgs vārdiski nesarežģīts, taču saturiski dziļš mērķu un uzdevumu formulējums. LUPSAs mērķis ir BŪT* (pēc E. Fromma), tās uzdevums - PAŠAKTUALIZĀCIJA** (pēc A. Maslou). Šis radošais plāns tiek realizēts caur LUPSAs darbības virzienu - studiju vides pilnveidošanu, kas sekmētu studentu profesionālo pašsagatavošanos. LUPSAs ārpolitika ir saistīta ar tās darbību Eiropas Psiholoģijas Studentu Asociāciju Federācijā (EFPSA), kuras pildtiesīga locekle tā ir kopš 1992. gada. Kopš tā laika neviens Eiropas mēroga psiholoģijas studentu pasākums nav noritējis

bez Latvijas studentu aktīvas līdzdalības. Tāpat mēs piedalāmies lielākajos EFPSAs zinātniskajos un organizatoriskajos projektos. Lielākais plānotais pasākums pašu mājās - EFPSAs kongress 1997. gadā Rīgā. Iekšpolitika pagaidām gan aprobežojas ar saviesīgu pasākumu un neformālu studentu apmaiņu organizēšanu, taču vērienīgāku projektu realizēšanu pagaidām kavē vienīgi naudas trūkums. Šeit atliek paļauties uz mūsu devīzi, no kuras vadāmies gan iekšpolitikā, gan ārpolitikā: "Būsim reālisti. Darīsim neiespējamo." Ticiet vai nē - kombinācijā ar asociācijas mērķi šī devīze līdz šim ir nostrādājusi lieliski. Šeit gan mums jāpateicas arī Pedagoģijas fakultātes vadībai un deķānam Oskaram

Zīdam personīgi, kā arī Sorosa fondam - Latvija, bez kuru palīdzības daudzas ieceres paliktu nerealizētas.

*BŪT - saskaņā ar Ēriha Fromma teorētisko koncepciju, tas ir pretstats stāvoklim PIEDERĒT. Tas nozīmē dzīvot dzīvi pašas dzīvošanas, mirkļa neatkārtojamības vārdā, nevis krāt materiālās vērtības un pieredzi, lai pateiktu, ka tas viss pieder man.

**PAŠAKTUALIZĀCIJA - A. Maslou termins, kas apzīmē procesu, kurā cilvēks sevi attīstot realizē savu maksimālo potenciālu saskaņā ar personīgajām iespējām, par ko viņš atbild vienīgi sev.

ĢIRTS DIMDIŅŠ psiholoģijas spec. 3.k. students

Foto: TENIS NIGULIS

"JA VISI ATBILDĒTU PAR KATRU SAVU IZTEIKTO VĀRDU ..."

Irēna Goluba beigusi Maskavas Universitātes Psiholoģijas fakultāti kā sociālās psiholoģijas speciāliste. Rigā strādājusi par konsultanti darbā ar pusaudžiem. Pirms trim gadiem sākusī nodarboties ar gešaltterapiju. Citiem vārdiem ar tādu pieeju cilvēku saskarsmei, kas ļauj padarīt to tiešāku, mērķtiecīgāku un veselīgāku. Pašlaik strādā sociālā darba un sociālās pedagoģijas augstskolā "Attistība". "UA" bija patika mi uzzināt viņas kā speciālistes un kā cilvēka domas un uzskatus.

- Pirms neilga laika jūs strādājāt ar pusaudžiem, bet tagad - ar pieaugušajiem. Kāpēc? Vai liktens tā vēlēja?

- No vienas puses tā iegroziņās dzīve, no otras... Pusaudži ir viens no grūtākajiem kontingentiem. Darbā ar bērniem man pašai ir savas neatrisinātas ētiskās problēmas. Piemēram, ja meitenei ir seksuālie kontakti, vai par to ir jāziņo viņas vecākiem? Var arī neziņot, ja meitenei ir 15, 16 gadi, bet, ja viņai ir 14, 13, 11, 9 gadi?..

- Ne tikai šādas problēmas pastāv. Un tomēr ir ļoti daudz jaunu cilvēku, kas vēlētos citiem palīdzēt kā psiholoģijas speciālisti. Sabiedrībā ir liela psiholoģijas popularitāte. Augstskolās, kurās māca psiholoģiju, ir vislielākie iestājekāmenu konkursi. Kā jūs izskaidrotu šo parādību?

- Psiholoģijas popularitāte nekad nav bijusi zemāka, tikai vēl nesen nebija iespējams to apgūt. Vēl tagad pastāv informācijas trūkums. Daudziem psiholoģija ir kaut kas līdzīgs maģijai vai prasmei manipulēt ar cilvēkiem. Tādai interesei ir maz sakara ar psiholoģiju kā akadēmisko zinātņu un humanistisko liniju psiholoģijā. Otrkārt, vairāki cilvēki meklē iespēju palīdzēt citiem, varbūt pat tajā gadījumā, kad nav materiālo līdzekļu. Izskan doma: "Palīdzēt kaut vai psiholoģiski." Treškārt, cilvēki cer saprast sevi, atrisināt savas problēmas.

- Kas ir "Attistība"?

- Raksturīgākā augstskolas īpatnība ir tā, ka tā dod profesionālo izglītību. Mūsu studenti atnāk jau kā nobrieduši cilvēki. Specialitātē "sociālais darbs" uzņemam studentus, sākot ar 20 gadiem. Pasniedzēja attieksme pret studentu ir kā pret kolēģi, nevis kā pret bērnu no vidusskolas sola.

Ir paredzētas vairākas prakses, vairāku projektu uzrakstīšana, kas nav saistīta ar auditorijas nodarbībām teorijas līmeni, bet

Foto: no žurnāla "EUROCITY"

ar noteiktām iestādēm, praktizējot tiešo kontaktu.

Skolā mācās daudzi, kas paralēli studijām strādā šajā nozarē. Tas ir interesants un svarīgs kontingents, jo zina, kas viņiem ir vajadzīgs.

Mūsu augstskola ir maksas iestāde un tajā ir paaugstināta motivācija un atbildība.

- Raksturojiet, lūdzu, savu pasniegšanas veidu!

- "Attistībā" man ir trīs dažādi darbības veidi:

* vispārējās psiholoģijas pamatu pasniegšana. Tur es strādāju pārsvarā kā lektors.

* saskarsmes treniņi, jo mūsu studenti gatavojas profesionālajam darbam ar cilvēkiem. Saskarsmē viņiem ir jābūt attīstītai profesionalitātei.

* gašaltgrupu vadīšana. Tas ir izvēles

kurss, kur cilvēks var dziļāk piestrādāt pie savām personīgajām problēmām kontaktā ar citiem cilvēkiem.

- Vai ir kāda atšķirība, izņemot zināšanu līmeni, starp vecāko kursu un jaunāko kursu studentiem?

- Uz šo jautājumu ir grūti atbildēt, jo es katru cilvēku uztveru kā individualitāti un jautājums prasa zināmu apkopošanu un vispārināšanu.

Ir starpība profesionālajā pieejā komunikācijai. Vecāko kursu studenti jau iemācījušies kontaktā ar klientu no vienas puses pārdzīvot, just viņam līdzī, no otras puses - neļaut savām emocijām uzliesmot tik spēcīgi, lai viņi nevarētu reāli darboties un palīdzēt.

Ir jāsaprot, ka darbs sociālajā aprūpē ir ļoti emocionāli noslogots. To var nosaukt par emocionālo "miskasti". Diezgan bieži pateicības vietā var satapt pat naidu - tas jāuztver bez cinisma un bez vainas sajūtas. To sāk apgūt tieši vecāko kursu studenti.

- Kā jūs noformulētu, kas ir psihologs?

- Lai atrastītos, es jums iedotu 10-15 definīcijas. Latvijas psihologu asociācija pašlaik meklē atbildi - kādu cilvēku var uzskatīt par psihologu. Es uzskatu, ka psihologs kā profesija ir kaut kas noslēpumains. Var vilkt paralēles ar juristiem. Ir advokāti, ir prokurori, ir izmeklētāji, ir tiesneši, bet kā profesija jurists nav vispār. Līdzīgi ar psihologiem. Ir kliniskie psihologi, ir ģimenes konsultanti utt.

Nopietns psihologs var specializēties šaurākā jomā un tad par to var arī konsultēt. Es zinu gadījumu, kad kāda dāma pati sevi dēvēja par psiholoģi, bet izglītības tai nebija. Viņa centās aptvert ļoti plašu psihologu darbības lauku. Viņa par pusaudžiem uzstādīja šādu diagnozi - "Domāšana slikta, atmiņas nekādas." Ar to cilvēks, kas nebija speciālists, ietekmēja bērnu tālāko nākotni un izglītību.

Jo ilgāk es darbojos psiholoģijā, jo retāk es gribu lietot vārdu "psihologs". Es saku, ka man ir psiholoģiskā izglītība, bet profesija - psiholoģijas pasniedzēja, sociālpsholoģiskā treniņa vadītāja, gešaltterapeits.

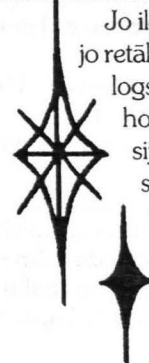
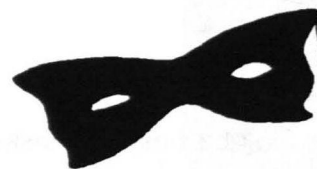

Foto: TENIS NIGULIS

BIZNESS UN PSIHOLOĢIJA. VAI SAVIENOJAMI?

Sarunājos ar psiholoģiskā centra "Ārpus" prezidenti, psiholoģi Jolantu Leitlandi. Viņas firma oficiāli pastāv tikai kopš augusta, taču cilvēki, kas to veido, bija sanākuši vienkop jau agrāk, lai risinātu sarunas par psiholoģiju, lai palīdzētu cits citam. Viņi pagaidām satiekas Čaka ielā 146-17, kur dzīvokļa saimnieki laipni piedāvā telpas psiholoģiem un rūpju pārņemtājiem.

- Ko piedāvā psiholoģiskais centrs "Ārpus"?
- Mēs sniedzam konsultācijas dažādos jautājumos, kurus nepieciešams risināt ar psihologu palīdzību. Parasti problēmas rodas starp bērniem un vecākiem, starp indivīda paša personiskajām izjūtām, kas rada diskomfortu. Mēs piedāvājam konsultācijas arī profesionālajā orientācijā un vispārējā biznesa psiholoģijā. Centrs veic testēšanu, lai noteiktu personības īpašības - intelektuālās spējas, temperamenta tipu, stēniskumu, komformismu, iniciatīviti, darba potenciālu, mērķtiecības koeficientu. Ar testēšanas palīdzību var noteikt biznesā kadru saderību. "Ārpus" veic psiholoģiskos treniņus, piemēram, personības, kompleksu korekcijā, ģimenes attiecību veidošanā u. c.

- Noprotu, ka jūsu firma ir ļoti daudzpusīga psiholoģijas pakalpojumu sniegšanā. Kas veic šo darbu? Vai tie ir diplomēti speciālisti?

- Tā kā esam pavisam jauna firma, nevaru konkrēti nosaukt psihologu uzvārdus, kas pie mums darbojas. Viņi visi strādā uz liguma pamata. To gan varu uzsvērt, ka viņi ir speciālisti ar Maskavas, Ļeņingradas un Latvijas universitāšu diplomiem. Uz psiholoģisko centru nāk arī Starptautiskā Praktiskās Psiholoģijas institūta studenti, taču viņi strādāt nedrīkst, jo parakstījuši ar savu augstskolu līgumu, ka nestrādās studiju laikā. Sociālās Tehnoloģijas institūta un Latvijas Universitātes studenti arī aktīvi darbojas "Ārpus".

- Kas visbiežāk nāk pie jums, lai stabilizētu savu dzīvi, lai uzzinātu ko vairāk par psiholoģiju?

- Visbiežāk nāk jaunieši līdz 30 gadiem, kam ir problēmas savas personības izveidē, dzīves mērķa noteikšanā. Ņoti daudzus cilvēkus interesē tieši tas, kāpēc mēs dzīvojam, kur ir dzīves jēga.

- Ir smaga ekonomiskā situācija. Vai klientiem nerodas jautājumi par to?

- Cik man zināms nē, vairāk rūpējas par savu garīgo pasauli.

- Interese par psiholoģiju un vecums...

- Mēs strādājam ar visiem vecumiem. Veidojam arī psiholoģijas grupas dažos bērnu dārzos. Veicam testēšanu, lai noteiktu pirmsskolas vecuma bērnu psiholoģisko

sagatavotību skolai. Trenējam bērnus, lai pilnveidotos viņu uzmanība, atmiņa, aktivizētos vispārīgā uztvere.

Pusaudži, jaunieši pie mums nāk, lai sev varētu izskaidrot pirmās mīlestības neveiksmes, precētie cilvēki - meklēt risinājumus kā saglabāt ģimeni.

- Latvijas Universitātē vislielākais konkurss bija psiholoģiem. Kāpēc sabiedrībā ir tik liela psiholoģijas popularitāte?

- Visbiežāk cilvēki meklē dažādas atbildes. Tās var sniegt psiholoģija. Pat uz jautājumu "Kas ir dzīves jēga?" Otrkārt, cilvēks grib dzīvot harmonijā ar sevi un apkārtejiem cilvēkiem.

Mani iepriecina tas, ka LU sagatavos speciālistus psiholoģijā. Mūsdienās ir ļoti daudz šarlatānu, avantūristu, kas it kā nodarbojas ar psiholoģiju, dažāda veida ārstēšanām, bet īstenībā ir tālu no tā. Šeit vainojama arī sabiedrība. Ja ir pieprasījums, tad tādi elementi pastāv.

- "Ārpus" piedāvā seminārus, tātad nodarbojas ar mācīšanu. Vai jūs izsniedzat kādus sertifikātus, diplomus?

- Ir ap 20 semināru tēmu, piemēram ģeštaltterapija, psihodrama, neirolingvistiskā programmēšana, seksoloģija un seksopatoloģija, transpersonālā psiholoģija utt. Mūsu uzdevums ir dot cilvēkiem zināšanas. No otras puses, galvenais psiholoģijā nav sarežģīti nosaukumi, termini, bet gan prasme analizēt situāciju un pieņemt pareizo risināšanas variantu. Mēs diplomus neizsniedzam, jo centra "Ārpus" uzdevums ir palīdzēt cilvēkiem pašizglītoties, kā arī pulcināt cilvēkus ar interesēm psiholoģijā.

- Par jums kā firmu uzzināju no "Vakara Ziņu" sludinājumiem. Jūs esat jauni, jums jāreklamē sevi. Kā to darāt? Vai tas ir vajadzīgs?

- Noteikti. Sludinājumus liekam avīzēs, piemēram, "SM segodņa", "SM reklāma", "Labrit", "Expresis". Ar "Vakara Ziņām" mums jau sen ir sadarbība.

- Vai nedomājat sevi reklamēt arī TV, piemēram, IGE kanālā?

- Būtu ļoti jauki, bet pagaidām to neesam praktizējuši.

- Rīgā, arī citās Latvijas pilsētās pastāv ļoti daudz psiholoģisko dienestu, centru,

firmu. Vai jūs izjūtat konkurenci un kāda ir jūsu attieksme pret to?

- Savu nostāju pret viltus psiholoģiem jau izteicu. Viņiem nedrīkst uzticēties. Sevišķi, ja viņi sludina, ka pusstundas laikā sagādās jums sirdsmieru, saprecinās izšķirušos pāri utt. Praktiski tas nav iespējams. Mūsu sabiedrībā vēl bieži neatšķir graudus no pelavām un uzticas tādiem cilvēkiem.

Protams, Rīgā ir daudz firmu, kas strādā psiholoģijas jomā. Ar nopietnām un pieredzējušām firmām mēs negribētu konkurēt, bet pat sadarboties. Piemēram, ja kādā no tām atsevišķā jautājumā ir labāks speciālists, mēs varētu ieteikt viņu un pat firmu-konkurenti. Tātad ne konkurence, bet draudzība. Es ļoti cieenu "Ģimenes centru" un tā darbiniekus. Būtu brīnišķīgi sadarboties arī ar valsts struktūras psiholoģiskajiem dienestiem.

- Vai ar zināšanām psiholoģijā var "taisīt naudu"?

- Mūsu firmai ir arī komerciāls raksturs. Pārāk lielas peļņas nav, bet mēs pastāvam. Jānokārto arī telpu jautājums. Pagaidām psiholoģi pie mums strādā uz liguma pamata. Varbūt straujas augšupejas finansēs nav, jo cenšamies būt cilvēcīgi. Mēs taču nodarbojamies ar to, lai sakārtotu cilvēka iekšējo pasauli un nevaram viņu izsist no sliedēm, nosaucot lielu cenu par saviem pakalpojumiem.

Parasti jau pirmajā tikšanās reizē izrunājamies ar klientu, novērtējam viņa sociālo stāvokli, situāciju, kurā viņš nonācis, problēmu, kuru nevar atrisināt. Tad arī vienojamies par samaksu, kura dažādiem klientiem var būt dažāda. Piebilde, ka strādājam nopietni. Normāls konsultāciju cikls var ilgt 10 - 15 reizes, tikmēr, kamēr problēma neliksies svarīga.

AJJA ŠULTE

KORPORĀCIJAS UZDEVUMS - BŪT VIENOTIEM PAR TAUTAS NĀKOTNI

Savu rakstu es nododu LU studentu avīzei, lai studenti zinātu tradīcijas, kas laika gaitā var būt piemirstas. Korporācijas uzdevums ir, turoties kopā, būt vienotiem, cīnīties par tautas nākotni.

TALAVIJAS FILISTRU BIEDRĪBA

Talavijas Filistru biedrībā tika uzņemti, pēc viņu pieteikšanās, visi talavieši, kuri beiguši studijas vai tās pārtraukuši. Talavijas Filistru biedrību vadīja 5 ievēlēti valdes locekļi, un viņu lēmumus apstiprināja Filistru biedrības pilnsapulce. Talavijas Filistru biedrībā varēja tikt uzņemti arī tie augstskolu beigušie, kuri nebija talavieši. Tas notika pēc vairākām sarunām ar biedrības valdes locekļiem un darba un sadzīves apstākļu pārbaudēm, kā arī Talavijas korporācijas tradīcijām. Pēc valdes vienbalsīga lēmuma un tā apstiprināšanas pilnsapulcē, tika uzņemti Talavijas filistru skaitā. Talavijas filistra izslēgšana bija atkarīga no Talavijas Filistru biedrības pilnsapulces lēmuma. Filistru biedrība bija patstāvīga sabiedriska organizācija, bet studentu korporācija - reģistrēta LU un padota tās uzraudzībai. Abas bija patstāvīgas un neiejaucās viena otras darbībā, izņemot statūtu grozīšanas jautājumus un kopējās sabiedriskās sanāksmes, ko veica Filistru biedrības valde un studentu korporācijas prezidijs.

Filistru biedrības sastāvā bija dāmu komiteja, kuru vadīja tās priekšniece. Kopējā sabiedriskā dzīvē viņas, saņānā ar Talavijas nolikumu, sauc par dāmām.

TALAVIJAS STUDENTU KORPORĀCIJA

Studenti, krāsnešu ieteikti, vai pēc pašu vēlēšanās, ieradās, lai iestātos korporācijā. Šiem viesiem bija jānāk noteiktās dienās Talavijā, lai ar viņiem varētu tuvāk iepazīties, kā arī dot paskaidrojumus, kas ir Talavija. Vairākus mēnešus šos studentus pārbaudīja, kā arī iepazīstināja ar korporācijas iekšējo dzīvi. Tālāk - pēc oldermana ieteikuma speciālajam konventam par kandidātiem bija pārrunās un pēc balsu vairākuma tie tika uzņemti par fukšiem vispārējā konventā. Fukšēšana turpinājās vairākus semestrus, ne mazāk par diviem. Ne reti gadījās, ka vairākus semestrus. To

varēja izskaidrot ar jauniešu pasivitāti, jo viņi pievērsās vairāk studijām nekā korporācijas dzīvei.

CEREMONIJA KRĀSU PASNIEGŠANĀ

Speciālajā konventā fukši ieradās ar savu izvēlēto tēvu no krāsnešiem un oldermaņi. Tad seniors paziņoja, ka fuksis ar speciālā konventa lēmumu ir uzņemts speciālajā konventā, un ka augšminētam

T! 25 g. jubilejas sēmeštra prezidijs
Foto: no grāmatas "TALAVIJA 1900.-1925."

krāsnesim jāgarantē visus komānā rakstītos likumus. Tad seniors no galda paņēma krāsu deķeli un jaunajam krāsnesim uzlika galvā, viņu apsveicot.

Filistri un studenti savā starpā viens otru uzrunāja ar "Tu" tomēr ka filistrus nedrīkstēja saukt priekšvārdā.

VADĪBA

Korporācijas vadība bija prezidijs, ko ievēlēja speciālais konvents: seniors, vice-seniors un sekretārs, kuri vadīja un atbildēja par korporācijas iekšējo dzīvi.

Majordoms, kas atbildēja par saimniecisko dzīvi. Oldermanis, fukša audzinātājs, kurš iepazīstināja fukšus ar komānu un viņu stingru izpildīšanu.

Magister paukandi. Saimnieks paukošanas istabā. Visus, kuri vēlējās iepazīties ar rapieru divkau-

jām, trenēja ar neasiem rapieriem. Konflikta gadījumā nedrīkstēja atteikties no asiem rapieriem. Tie, kuri atteicās, bija spiesti mežā sevi aizstāvēt divkaujā ar pistolēm.

Vieglos konflikta gadījumos drīkstēja šaut tikai kājās, bet smagos gadījumos bez ierobežojuma.

Magister literarum.

Viņš vadīja literāros vakarus. Tie notika sestdienas vakaros un katram talavietim jāaizstāv savs literārais darbs. Pēc referāta notika debātes un bija gadījumi, ka balsošānā šo darbu noraidīja un lika pārstrādāt.

TIESAS

Internā Tiesa.

Tika ievēlēta uz diviem semestriem trīs krāsnešu sastāvā ar priekšsēdētāju priekšgalā, kuru uzdevums bija vērot Talavijas dzīvi konventa telpās un sabiedrībā. Katram talavietim bija tiesības nodot rakstiski ziņojumu tiesai par katru redzamu nekārtību, negatīvām darbībām, ķildām Talavijas dzīvoklī un sabiedrībā. Talavijas Internā tiesa vai nu uz vietas šīs nebūšanas likvidēja vai nodeva galīgai izlemšanai speciālajam konventam.

Goda tiesa.

Nodarbojās ar asākiem stridiem vai negatīvām izdarībām talaviešu starpā. Katrs dalībnieks nozīmēja goda tiesnesi, šie goda tiesneši izvēlēja priekšsēdētāju.

Lēmums bija izslēgšana, atvainošānās, divkauja ar neasiem rapieriem. Smagākos gadījumos - lieta tika nodota izlemšanai konventam.

Eksternā tiesa.

Konflikta izlemšana starp svešu korporāciju locekļiem. Katrs izvēlēja sev goda tiesnesi un priekšsēdētāju no kādas trešās korporācijas. Lēmums bija vai nu savstarpēja izligšana vai divkauja ar asiem rapieriem vai pistolēm, ar divu sekundantu un ārsta piedalīšanos. Konflikta izraisītājs bija tērpies frakā.

Sodišana.

Vieglākais sods bija speciālā konventa aizrādījums, jeb zināmā mērā lietots rājiens. Izslēgšana uz laika posmu no 1 līdz 90 gadiem atkarībā no nozieguma rakstura.

(Turpinājums 14.lpp.)

(Sākums 13.lpp.)

Rukāšana.

Pielietoja smagos gadījumos. Ar rukāto bija jāzvaivārs no satikšanās sabiedrībā vai kādās darīšanās.

Sodišana pie galda.

Apgāztas, izlietas glāzes, kādu rupjību vai nepieklājīgas uzvešanās dēļ, sodīja sekošā kārtā. Sodāmais piecēlās, vecākais viņam pasniedza pilnu tējas glāzi ar ūdeni, kurā bija iemaisītas dažādu ēdienu atliekas. Visi dziedāja, nosaucot vainīgā vārdu: "Mūsu vecai (vai jaunai) būdai žagaru vezums apgāzies. Dzer, brālīti, dzer..." Dziedāšana turpinājās, kamēr sodītais iztukšoja glāzi.

TRADĪCIJAS UN LIKUMI

Vispirms ir jārunā par Talavijas vienoti- bu un krietnumu. Gada svētkos un pavasa- rī komersā visi talavieši nosēdās viens otram pretim pie gara galda. Pirmam pā- rim nodeva katram vienu rapieri, viņi tos šķērsoja. Pretinieki, pieliekot pirkstus pie pretējā rapiera, sacīja šādus vārdus:

"Solos, solos krietns tautiets būt." Pēc tam rapierus nodeva nākošam pārim. Tad pasniedza kopēju kausu ar vīnu. Viņš vienu malku izdzēra un to pašu izdarīja arī pretējais un kopīgi teica: "Kopīgs malks lai vieno mūs."

VECUMA PRINCIPS

Šis princips bija viens no svarīgākajiem Talavijas dzīvē. Ja ir divi talavieši, vecākais ir tas, kuram ir kaut viens semestris vairāk. Ja ir vairāki kopā, tad vecākais ir tas, kuram ir lielāks semestru skaits Talavijā.

Vecumu stingri bija jāievēro konventa telpās. Vecākais savus rīkojumus deva pieklājīgi un smalkjūtīgā veidā.

Konventa telpās norikojumi bija neiero- bežoti. Ārpus tām norikojumi ar prasī- bām, aiziet uz veikalu, pastu. Nogādāt kā- du vieglu saini tuvajos kvartālos utt. Šis vecuma princips ir nepieciešams, lai izpil- dītu savu solījumu svētkos, lai būtu vie- notība. Ja šī nolikuma nebūtu, tad būtu strīdi, nesaskaņas, nekārtības un izpaliktu padotība un kopība.

ATTURĪBA

Konventa dzīvokli bija stingri aizliegts lietot stiprus alkoholiskus dzērienus. Atturība domāta arī sabiedrībā. Tur jāiz- vairās no strīdiem, trokšņiem un nekārtī- bas. Šīs divas pedējās tradīcijas audzinā- jam - oldermanim bija jāieaudzina fukšos līdz viņu uzņemšanai speciālā konventā.

APĢĒRBS UN GAITA

Apģērbs varēja būt vecs un pat salāpīts, bet kārtīgs. Apģērbam un sevišķi biksēm jābūt gludinātām un tīrām. Gaitai uz ielas jābūt bez lempības iezīmēm, sevišķi tad, ja ir korporācijas cepure galvā un krāsu lente pāri labajam plecām un krūtīm.

Tagadējos jucekļīgos laikos, kad viena tautas daļa skatās uz rītiem, otra uz rietumiem, tauta kašķīga, pat naidīgi no- skaņota, šīs tradīcijas korporācijai jāmik- stina dažos nolikumos. Tās jāmikstina, bet nedrīkst likvidēt, kā es to jau esmu novēro- jis un piedzīvojis. Citādi studentu korpō- rācija pārvēršas studentu klubā, tā zaudē- jot savu vērtību tautā.

Pirms kara filistri un pat vecāko kursu studenti bija vadoši darbinieki bankās, muižā, rūpnīcās. Tā bija garantija, ka tie ir godīgi cilvēki. Tagad uz ielas studenti reti sastopami krāsu cepurēs. Vai viņi baidās vai kautrējas?

Tagad atjaunotas gandrīz visas korpō- rācijas un ir tā saucamais visu korporāciju prezidiju konvents. Tiem arī šajā gadījumā būtu kas darāms.

Dr. K. SKALDERS, Talavijas filistrs

Laikrakstam "UNIVERSITĀTES AVĪZE"

*Priecīgus Ziemassvētkus
 un
 laimīgu Jauno gadu!*

*Merry Christmas
 and
 Happy New Year!*

Guntis Ulmanis

LU rektors pirmo reizi viesojas LU tipogrāfijā. Viziti caur fotoobjektīvu pilnīgi atklāti vērojās "UA" fotokorespondents TENIS NIGULIS.

Testi: KĀDS RAKSTURS IR JŪSU SUNIM?

1. Kā jūsu suns uzvedas nepazīstamā rajonā?

- a) ir ziņkārīgs un uzreiz dodas "izlūkos" - 0;
- b) lai aprastu ar jaunajiem apstākļiem, sunim vajag nedaudz nomierināties - 1;
- c) baidās un no jums neatkāpjas ne soli - 2.

2. Kurš no jums ir komunikablāks?

- a) vienlīdz bieži gan jūs, gan suns - 0;
- b) suns biežāk nāk pie jums - 1;
- c) jūs biežāk ejat pie suņa - 2.

3. Vai ir situācijas, kad suns dzīvokli ir nemierīgs?

- a) tikai tad, ja dzīvokli ir notikušas pārmaiņas - 1;
- b) nē, parasti tā nav - 2;
- c) jā, jo suns ir ļoti ziņkārīgs - 0.

4. Kur jūsu suns gul?

- a) uz sava paklājiņa - 0;
- b) uz paklāja - 1;
- c) jūsu gultā - 2.

5. Jūs sēžat krēslā, istabā ienāk suns. Ko viņš darīs?

- a) apsēdīsies vai kaut kur apgulsies - 2;
- b) apsēdīsies vai apgulsies jums līdzās - 1;
- c) pienāks klāt un prasīsies jums klēpi - 0.

6. Kurš jūsu suni var paglaudīt vai paņemt rokās?

- a) cilvēki, kurus suns mīl - 0;
- b) tikai citi ģimenes locekļi - 1;
- c) tikai es - 2.

7. Vai suns izpilda jūsu pavēles?

- a) protams, tas pienākas labi audzinātam sunim - 2;
- b) gandrīz vienmēr dara to, ko vēlas - 1;

c) parasti jā, bet dažkārt rikojas pēc sava prāta - 0.

8. Kāda būs jūsu suņa reakcija, ja ierastajā laikā neiedosiet ēst?

- a) nepievērsīs tam uzmanību - 1;

a) ne īpaši, bet visu pēc kārtas neēdis - 1;

b) liels gardēdis - 0;

c) ēd visu, ko dod - 2.

10. Kāda ir suņa reakcija uz jūsu piedāvājumu padraiskoties?

a) parasti suns to nevēlas - 2;

b) dažreiz spēlējas, dažreiz nē - 1;

c) vienmēr gatavs draiskulībām - 0.

11. Kā suns uzvedas, ja pie jums kāds atnāk?

a) ja jūt, ka cilvēks jums ir patīkams - izturas draudzīgi - 0;

b) paslēpjas un slēptuvi atstāj pēc viesu aiziešanas - 2;

c) uz svešajiem rūc - 1.

12. Ko dara jūsu suns, uz ielas satīcis citu suni?

a) ar interesi apošņā - 0;

b) rūc un aizsargā savu teritoriju - 2;

c) nevelta savam ciltsbrālim pat skatienu - 1.

0-8 p Jums ir izdevies izaudzināt brīnišķīgu suni. Viņam ir stingrs, neatlaidīgs raksturs, personīgs šarms, un suns vienmēr zina, ko grib. Viņš pelna apbalvojumu.

9-16 p Jūsu sunim ir gandrīz izveidojies raksturs, taču tas vēl atrodas tapšanas stadijā. Iespējams, nākotnē jūsu suns būs personība, lai gan patlaban viņš vēl ne vienmēr zina, ko grib. Jums abiem vēl jāstrādā.

17-24 p Jūsu suns nav sevišķi prasīgs, viņam ir vāji attīstīts raksturs.

Viņš ir pieskaitāms vientiešiem - tik pasvilp. Ātri pielāgojas situācijai, trūkst izturības. Šķiet, ka mājiniēki viņu ir izlutinājuši, un suns ir nedaudz kaprīzs.

Foto: no žurnāla "VANITY FAIR"

b) vienkārši atgādinās jums, ka ir izsalcis - 2;

c) pieskries klāt un pārmetoši raudzīsies jums acīs - 0.

9. Vai jūsu suns ir gardēdis?

CŪKAS GADS (1959., 1971., 1983., 1995.)

Viss iet uz labāko. Labi darījumi, atgriežas nauda, var izbaudīt dzīves priekus. Pārpilnība un sāts. Nelielas nepatīkšanas administratīvajā jomā. Finansistiem un inteliģencei labvēlīgs gads.

Mazajam SIVĒNAM neieteicam piedzimt pirms ķīniešu jaunā gada svētkiem. Ne bez citu palīdzības nobarojusies CŪKA var tikt ar to pašu palīdzību apēsta.

ŽURKA - viss ir lieliskā kārtībā. Viņa ir laimīga, kaļ nākotnes plānus.

VĒRSIS - varēja būt labāk. Šo gadu viņš ar grūtībām izvilks.

TĪĢERIS - viņam labi darījumi. Viņš iegūst, riskējot ar visu. Lai tāpat vien turpina.

KAKĪS - nomierinājies, nurrā un nododas draugiem. Viņa darišanas kārtojas lieliski, viņš jūtas drošībā.

PŪKIS - viņš staro. Viņam nekad nav biju-

šas grūtības ar naudu, bet šajā gadā, pateicoties viņa veiklībai, biznesā veicas īpaši labi.

ČŪSKA - nav jau diezin kas, bet viņa ir mierā arī tā un gaida labvēlīgāku laiku.

ZIRGS - viņam ir nauda un viņš varēs nopirkt to, par ko jau sen sapņo - dzīvokli, mašīnu.

KAZA - citu veiksmes nes viņai laimi, jo viņa prot to izmantot. Viņai vajadzētu būt uzmanīgākai, bet viņa šī vārda jēgu ignorē.

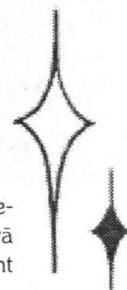
PĒRTIĶIS - līdz ar iepriekšējo gadu beigusies fortūnas otra puse. Atliek darbs.

GAILIS - daudz klapatu. Viņš ar grūtībām rāpjas pa nogāzi. Pretēji savām interesēm, paliek konservatīvs.

SUNS - viņš domā par savu labklājību šogad un par savējo... Lai izmanto šo gadu, tas nav bezgalīgs.

CŪKA - gads viņu apmierina. Viņa būs laimīga katrā lietā. Varot pat negaidīti saņemt pamatīgu naudas žūksni.

CŪKAS gadā dzimušās sievietes mīl koķetēt ar vīriešiem. Sarežģījumi var rasties ar partneriem, kas dzimuši CŪKAS vai ČŪSKAS zīmes gadā. Laulības ar ZAĶA vai AITAS gadā dzimušajiem, garantē laimīgu, mierīgu ģimenes dzīvi. Ja vēlas intensīvāku, saspringtāku dzīvi, tā jāsaista ar PĒRTIĶA gadā dzimušu cilvēku, bet tad jābūt stipriem nerviem, lai izturētu raibo, kāpumiem un kritumiem bagāto laulību. CŪKAS gadā dzimušajiem tik skaistas drānas, grezni un eleganti iekārtots dzīvoklis, labs ēdiens. Viņiem nav daudz draugu, toties tie ir draugi uz mūžu. Var būt ar mazliet pasmagu raksturu, taču vienmēr atklāti un godīgi, bez viltus.

*Latvijas Universitātes Ziemassvētku koncerts notiks
22.decembrī, LU Lielajā aulā. Koncertā piedalīsies
koris "Juventus".
Sekojiet sīkākai informācijai.*

LU izdevniecība "UNIVERSITĀTES AVĪZE"

saliek grāmatas, brošūras, konspektus,
veido vizītkartes ...

sagatavojam grāmatas izdošanai
(tekstu literārā rediģēšana,
korektūra, mākslinieciskais un
datormakets)

piedāvājam foto
pakaļpojūmus,
attēlu
skanēšanu un
apstrādi.

Adrese:
Raiņa bulv. 19. 110.t.
tel. 222944.

Mācībspēki un studenti,
esam gatavi veidot jūsu ieceres
pasaules UNI - PRESS līmenī!
*Priecīgus Ziemassvētkus un dāsnu
Jauno gadu!*

Ceļā pie lasītāja drīz būs
G.Daijas grāmata "Latvijas Universitātes
studentu biedrības" un I.Gudakovskas sastādītā
"Bibliotēka un bibliotekārs".

TĀS DAMANA KOLIBRI, BET KAS - BALTO ĀMULI?

Eju cauri Rīgas Centrālīrģum. Ieraugu zvaigzņi. Prasos
-Kas tā?
Atbildes vietā - daļēlkanīgs latīnu nosaukums un cena - 1,5.
Kas ir šī zvaigzne, kas liek cilvēkiem apstāties ikdienas burzņā
un papriecāties? "Rīgas zieda" 3. puķu veikala vai populārāk-
"Saktas" puķu veikala īpašnieka vadītājas vietniece Ināra Talāpina uz šo
"UA" jautājumu atbildēja, ka tā ir puansētija jeb kā pasaulē to
sauc - Ziemassvētku vai Adventes zvaigzne. To piegādā speciālas
firmas no Holandes, tāpēc tā ir diezgan dārga. Ari padomju laikā
puansētijas pārdeva, bet tās bija reti sastopamas parastos puķu
veikalos, visbiežāk - Botāniskā dārza veikalos.

Ziemassvētku zvaigznes dāvina cilvēkiem, kurus ciena, kuriem
ir pateicīgi, kuriem vēl laimi, taču bieži Ziemassvētku zvaigznes
izmanto iestāžu dekorēšanai svētkiem. Ir dzirdēts, ka ārzemēs šī
nelielā istabas puķe izaudzēta lielās egles formā. Ziedus pērk arī
ieveidotus kompozīcijā un grieztus. Lai nolūzusi vai nogrieztā
Ziemassvētku puķe neviest, tā jāieliek ļoti karstā ūdenī.

Sogad ziedus ir sākuši pirkēt jau no 1. Adventes svētdienas, bet
jo tuvāk nāk Ziemassvētki, jo lielāks pieprasījums pēc krāšņā
brīnuma.

Tas nākot no Holandes. Nebūt nē. Kā paskaidroja LU
asistentprofessors Dr.E.Vimba, puansētija no Euphorbia

pulcherrima ģints - Vidusamerikas, tropu joslas augs. Īstie ziedi ir
sūni un neievērojami. Tos apputeksnē kolibri. Lai putns ievērotu
ziedu, augs augšlāpas ir uzkrītošā krāsā - sarkanas, dzeltenas, rozā,
balts.

Ziemassvētku puķes, tāpēc ka tās zied ap Ziemassvētkiem.
Tāpat tas notiek ar Ziemassvētku kaktusu (Epiphyllum truncatum),
kura ziedēšanas laiks ir no novembra līdz janvārim.

E.Vimbass kungs minēja kādu jauku tradīciju, saistītu ar
pusparazītu - Balto āmuli (Viscum album). Latvijas teritorijā tas aug
tikai Līepājas, Dauga pils un Jēkabpils rajonos. Tā ir augs izplatības
ziemeļu robežā. Angļu Ziemassvētku tradīcija - balto āmuli
piestiprina virs durvīm. Ja Ziemassvētkos zem šīs vietas pulsīs
notver meitu, viņš var to skūpstīt, pie tam meitenei tas ļaujzīver kā
joks, viņa nedrīkst viņam to ņemt ļaunā. Asistentprofessors
Dr.E.Vimba bridina - priecāties, ievērot jaukākas Ziemassvētku
tradīcijas jūs varat, bet tāpēc nebrauciet uz Latvijas dienvidiem - un
neplēsiēt pusparazītu, tomēr aizsargājami un reti augu Latvijā -
balto āmuli!

Priecājieties par Ziemassvētku augiem, kas nāk no
Latīņamerikas un neiznīciniet vietējos!

AJA ŠULTE

Iznācis jau trešais "LU VĒSTNEŠA" numurs. Tā ir oficiālā informācija, kurai likuma spēks.

Iegādājieties katedrās un LU grāmatu kioskos.

"Universitātes Avīze"

Redaktore ILZE BRINKMANE

Tekstus rediģē: LINDA VAITS, GINTA LUKŠEVICA

Tekstus ievada: LAILA LAPSA, INESE ADJĀNE, LĪGA MEIRE

Datorsalikumu veido: ILZE STIKĀNE

Komerģautājūmus kārtō: ALDIS ZELMENIS

Adrese: Raiņa bulv.19, 110.telpa, Rīga, LV-1586

Tālrūnis: 222944, fakss: 371-2-222944

Elektroniskais pasts: ua@sisenis.mii.lu.lv

Reģistrācijas apliecības Nr.535. Laikraksts iznāk divas reizes mēnesī.

Iespiests LU tipogrāfijā Baznīcas ielā 5, LV-1050, Rīga.

Pārpūlicēšanas un citēšanas gadījumā atsauce uz "UA" obligāta.

Redakcijas viedoklis ne vienmēr sakrīt ar rakstu autoru viedokli.